

HOTĂRÂRE nr. 861 din 31 octombrie 2018

pentru aprobarea **Strategiei naționale** împotriva traficului de persoane pentru perioada 2018-2022 și a **Planului național** de acțiune 2018-2020 pentru implementarea **Strategiei naționale** împotriva traficului de persoane pentru perioada 2018-2022

EMITENT • **GUVERNUL ROMÂNIEI**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 949 din 9 noiembrie 2018**

Data intrării în vigoare 09-11-2018

În temeiul **art. 108 din Constituția României, republicată**, și al **art. 11 lit. f) din Legea nr. 90/2001** privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articolul 1

Se aprobă **Strategia națională** împotriva traficului de persoane pentru perioada 2018-2022, denumită în continuare **Strategia națională**, prevăzută în **anexa nr. 1**.

Articolul 2

Se aprobă **Planul național** de acțiune 2018-2020 pentru implementarea **Strategiei naționale** împotriva traficului de persoane pentru perioada 2018-2022, prevăzut în **anexa nr. 2**.

Articolul 3

Agenția Națională împotriva Traficului de Persoane, ministerele și celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, instituția prefectului, precum și autoritățile administrației publice locale au obligația de a duce la îndeplinire obiectivele specifice domeniului lor de activitate, prevăzute în **Strategia națională**.

Articolul 4

Fondurile necesare îndeplinirii obiectivelor prevăzute în **Strategia națională** se asigură de către fiecare instituție /autoritate publică cu atribuții în domeniu în raport cu termenele de realizare, prioritățile și resursele disponibile în bugetele proprii.

Articolul 5

Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor interne,

Carmen Daniela Dan

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Paul Stănescu

Ministrul afacerilor externe,

Teodor-Viorel Meleşcanu

Ministrul pentru mediul de afaceri, comerț și antreprenoriat,

Ștefan-Radu Oprea

Ministrul culturii și identității naționale,

George Vladimir Ivașcu

p. Ministrul educației naționale, interimar,

Gigel Paraschiv,

secretar de stat

Ministrul sănătății,

Sorina Pinte

Ministrul muncii și justiției sociale,

Lia-Olguța Vasilescu

Ministrul turismului,

Bogdan Gheorghe Trif

Ministrul tineretului și sportului,

Ioana Bran

p. Ministrul pentru românii de pretutindeni,

Boglarka Lilla Debelka,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

București, 31 octombrie 2018.

Nr. 861.

Anexa nr. 1

STRATEGIE NAȚIONALĂ din 31 octombrie 2018

împotriva traficului de persoane pentru perioada 2018-2022

Notă

Aprobată prin [Hotărârea Guvernului nr. 861 din 31 octombrie 2018](#), publicat în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 949 din 9 noiembrie 2018.

I. Introducere

Traficul de persoane continuă să fie un fenomen în plină evoluție atât din punctul de vedere al interesului manifestat de traficanți, aflați într-o neconținută căutare de mijloace de îmbogățire rapide și ilegale, cât și, într-o manieră firească și proporțională, al interesului manifestat de marile organisme internaționale angrenate în contracararea acestui fenomen.

Ținând cont de criteriul veniturilor, traficul de persoane este una dintre cele mai profitabile infracțiuni, fiind situată pe al treilea loc în lume, surclasată doar de către traficul de droguri și de cel de armament. În același timp, aceasta continuă să fie și una dintre infracțiunile cu cele mai grave consecințe în planul umanitar, astfel că afirmația „în spatele fiecărui număr se ascunde o viață, un suflet, un destin, iar ceea ce este peste zero deja este prea mult”^{^1} își găsește cu prisosință locul într-un context în care acțiunile societăților umane moderne urmăresc să își specializeze resursele - politici, acțiuni sociale, profesioniști bine pregătiți etc. - pentru a oferi tuturor formelor de criminalitate organizată și, în particular, traficului de persoane un răspuns necruțător, inteligent și adaptat, susceptibil de a reduce cât de mult numărul victimelor, de a diminua și controla cât de mult riscurile și vulnerabilitățile și de a pedepsi cât mai aspru un număr tot mai mare de traficanți.

^{^1} Sorin Fildan, Speranța Milancovici, Perspective multidisciplinare asupra prevenirii și combaterii traficului de persoane, ed. Cordial Lex, Cluj-Napoca 2012, pag. 7.

În acest context, foarte important de înțeles este și faptul că, într-o viziune globală, în care granițele în fața criminalității „individuale” și a celei organizate au încetat de mult să mai existe, traficarea și exploatarea

economică, sexuală sau de orice altă natură a milioanele de ființe umane vor însoți, probabil, umanitatea, până la apusul ei, iar societățile contemporane nu pot urmări „eradicarea” traficului de persoane decât sub spectrul derizoriului.

În încercarea de limitare a dimensiunilor acestui fenomen, de mai bine de 15 ani, guverne, organizații interguvernamentale și neguvernamentale din întreaga lume au acordat traficului de persoane o importanță semnificativă, încheind în acest scop largi tratate și parteneriate internaționale, adoptând cadrul legislativ necesar și stabilind standarde pentru asistența acordată victimelor traficului și urmărirea în justiție a traficantilor.

Și România, în dorința de aliniere la standardele internaționale, a acordat atenția cuvenită unui astfel de demers, adaptându-și instrumentele de lucru și elaborând astfel legi și mecanisme care tratează fenomenul la nivel național, regional și local.

Interesul și preocuparea pentru contracararea impactului acestui tip de criminalitate s-au manifestat în mai toate planurile societății, de la societatea civilă la Parlament, fiecare utilizând de instrumentele disponibile pentru a se angaja în prevenirea și combaterea traficului. Un exponent al interesului manifestat la nivel politic și parlamentar este cel al Grupului pentru combaterea traficului de persoane, care, de la înființarea lui în 2009, și-a crescut implicarea în efortul de conștientizare la nivel public a pericolului reprezentat de traficul de persoane prin sprijinirea altor actori sociali atât prin intermediul activității grupului, dar și prin acțiunea directă a parlamentarilor, membri ai acestui Grup. Această manifestare vine în contextul în care Parlamentul României a fost primul dintre parlamentele naționale ale statelor membre ale Uniunii Europene care a inițiat o procedură menită să contureze parteneriatul și schimbul informațional dintre actorii relevanți din toate sectoarele administrației publice și societatea civilă, în scopul prevenirii și combaterii eficiente a traficului de persoane, reușind, în perioada de implementare a Strategiei naționale împotriva traficului de persoane 2012-2016, să imprime la nivelul Parlamentului o viziune pe termen mediu și lung cu impact în efortul antitrafic la nivel național, contribuind totodată prin organizarea de audieri, consultări și conferințe cu participare internă și internațională axate pe teme esențiale și concrete la concentrarea interesului diverselor segmente sociale asupra aspectelor deficitare care necesitau îmbunătățiri.

În ceea ce privește importanța reglementării normative a fenomenului traficului de persoane, aceasta joacă rolul consistent al orientării acțiunilor instituționale ale agenților sociali care participă în diferitele arii de intervenție fie către combaterea infracționalității, fie către intervenția bazată pe conceptele de prevenire - cea care urmărește protecția și asistența specializată a victimelor ori cooperarea între instituții sau între acestea și organizațiile societății civile de profil.

Pornind de la aceasta, dar și pentru a răspunde apelului lansat de factorii de decizie din Uniunea Europeană, de a oferi o reacție clară și cuprinzătoare în direcția unor politici multidisciplinare, coerente și coordonate, referința anilor 2011-2012 în România este dată de eforturile cumulate ale reprezentanților diferitelor autorități publice centrale și organizații ale societății civile în elaborarea strategiei naționale în domeniul prevenirii, asistenței victimelor și combaterii traficului de persoane (SNITP) pentru perioada 2012-2016.

Astfel, ca rezultat al demersurilor de reglementare legislativă din aria politicilor publice, SNITP 2012-2016 și-a fixat ca scop dinamizarea activităților instituțiilor statului, încurajarea participării și implicării organizațiilor internaționale și neguvernamentale în lupta împotriva traficului de persoane, motivarea cooperării interinstituționale și internaționale, aducerea în mentalitatea colectivă a realității problematice a acestui fenomen prin trimitere la efectele negative implicate și adaptarea și îmbunătățirea calității serviciilor de asistență oferite victimelor traficului de persoane.

Dincolo de analizarea reușitelor și punctelor slabe ale autorităților române în ceea ce privește implementarea acestui document de politică publică pe parcursul celor 5 ani, o remarcă pe care o considerăm oportună și care trebuie avută în vedere este și manifestarea traficului de persoane sub forma unui fenomen social și infracțional cu un puternic caracter internațional, în interiorul unei ecuații de tip cerere-ofertă, a cărei abordare trebuie să se realizeze dintr-o perspectivă în care eforturile României trebuie dublate și de cele ale țărilor de destinație într-o încercare conjugată de limitare a efectelor acestui fenomen.

Această mențiune apare ca necesară în contextul în care, în ultimii ani, România a fost, în principal, o țară de origine pentru victimele traficului de persoane, într-o condiție de vulnerabilitate crescută a unor segmente de populație în căutare de oportunități mai bune de viață. În aceeași măsură, țările europene au continuat să păstreze statutul de țări de destinație pentru cetățeni români atrași în situații de trafic și exploatare. Cererea venită din partea consumatorilor de servicii sexuale, a angajatorilor care au căutat forță de muncă ieftină și „contractualizată” în afara sau la limita condițiilor legale au încurajat alimentarea „pieței” din unele țări europene cu victime sigure, vulnerabilizate de condiții de viață rudimentare ori de atitudini și prejudecăți care i-au pus pe oameni în situații extrem de riscante, implicate în variate conjuncturi de trafic și exploatare a competențelor și aptitudinilor lor, mai mult sau mai puțin calificate (exploatare prin muncă forțată, oferirea de servicii sexuale, cerșetorie, obligarea la comiterea furturilor, exploatare prin furtul identității² etc.).

² Începând cu anul 2013, 30 de cetățeni români au fost recrutați și duși în Danemarca, cu promisiunea unui loc de muncă. Odată ajunși în Danemarca, acestora li s-a utilizat identitatea reală pentru fraudarea sistemului danez

de taxe și impozite, a unor bănci, instituții de credit și unități comerciale daneze. Cazul a fost cunoscut sub denumirea de „Cuibul de viespi”.

În fața unui fenomen dinamic și complex ce presupune apariția permanentă a noi și noi forme de manifestare, tehnici, instrumente și metode de lucru și analizând unele statistici, cercetări și rezultate recente în domeniu, apare ca tot mai evidentă necesitatea unei intensificări și adaptări a eforturilor în vederea creșterii nivelului de înțelegere și abordare a fenomenului de trafic.

Remarcând eficacitatea restrânsă a unora dintre acțiunile derulate, precum și faptul că traficarea prin exploatarea de orice fel se menține la un nivel ridicat, reacțiile față de cei afectați fiind în continuare nu tocmai corespunzătoare, în contextul finalizării perioadei de implementare a Strategiei naționale împotriva traficului de persoane 2012-2016, Agenția Națională împotriva Traficului de Persoane, în calitate sa de responsabil cu elaborarea strategiei naționale în domeniul traficului de persoane, a inițiat elaborarea prezentei strategii în care au fost implicate principalele instituții publice cu responsabilități în acest domeniu de activitate, precum și organizații neguvernamentale ce desfășoară activități de prevenire și asistență a victimelor traficului de persoane.

În vederea redactării proiectului Strategiei au fost organizate mai multe întâlniri de lucru ce au vizat, în principal, identificarea problemelor întâmpinate în realizarea activităților caracteristice domeniilor de acțiune împotriva traficului de persoane și conturarea obiectivelor generale ale Strategiei.

Instituțiile participante la elaborarea strategiei au fost:

Ministerul Afacerilor Interne (Agenția Națională împotriva Traficului de Persoane, Inspectoratul General al Poliției Române - Direcția de combatere a criminalității organizate, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, Inspectoratul General pentru Imigrări), Ministerul Public (Direcția de investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată și terorism), Ministerul Justiției (Direcția națională de probațiune, Agenția Națională de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate), Ministerul Muncii și Justiției Sociale (Inspekția Muncii, Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Dizabilități, Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați), Ministerul Afacerilor Externe (Direcția drepturile omului protecția minorităților și Consiliul Europei, Direcția relații consulare), Ministerul Sănătății (Agenția Națională de Transplant, Direcția generală de asistență medicală și sănătate publică), Ministerul Educației Naționale (Direcția învățare pe tot parcursul vieții).

În ceea ce privește implicarea societății civile în elaborarea proiectului actualei strategii facem precizarea că aceasta a fost una destul de restrânsă.

Perioada de implementare a măsurilor din prezenta strategie este 2018-2022.

II. Repere privind victimele traficului de persoane în perioada 2012-2016

Traficul de persoane în perioada anilor 2012-2016, cu toate elementele care definesc intervenția împotriva acestui fenomen social și infracțional, a ținut ocupată agenda de lucru a instituțiilor și organizațiilor românești responsabile de contracarare și de protejarea și sprijinirea victimelor. Activitățile de investigare polițienească și urmărire penală au adus în vizorul autorităților de aplicare a legii românești un număr ridicat de persoane, fapt care a condus ca în 2016 numărul persoanelor condamnate definitiv pentru infracțiuni de trafic de persoane, minori și pornografie infantilă să ajungă la 333. Aceleași activități investigative, completate cu intervenția punctuală a organizațiilor neguvernamentale românești și străine pentru prevenirea actelor de exploatare și sprijinire a victimelor traficului, au condus la înregistrarea de către sistemul românesc a unui număr de 4.330 de victime identificate în perioada anilor 2012-2016.

Dimensiunea victimelor identificate în perioada anilor 2012-2016 este cu 40% mai mică decât cea din perioada de implementare a Strategiei naționale anterioare 2006-2010. Astfel, 4.330 de victime, femei și bărbați, în majoritate cetățeni români, au fost victime ale exploatarea de orice fel, victime atât pe teritoriul României, cât și pe teritoriul altor state, în special, europene.

Dacă perioada anilor 2006-2010 era apreciată de către specialiștii antitrafic ca fiind perioada în care intrarea României în Uniunea Europeană și deschiderea granițelor României către statele europene, urmate de resimțirea crizei economice mondiale, au sporit nevoia cetățenilor români de angajare în activități cu risc ridicat, precum migrația la muncă în străinătate pe fondul pierderii locului de muncă în țară, perioada anilor 2012-2016 nu este neapărat caracterizată de schimbări geo-politice sau economice marcante. Cu toate acestea, condițiile socioeconomice scăzute din țara noastră, comparativ cu multe alte state europene, interpolate cu alți factori de risc demografic și culturali, au contribuit în această perioadă la o continuă activitate în sfera traficului de persoane și la identificarea unui număr semnificativ de victime ale acestei infracțiuni.

Particularitățile acestui cincinal sunt reprezentate de expansiunea internetului, dezvoltarea tehnologică, accesul ridicat la internet al românilor și utilizarea acestora în susținerea și dezvoltarea activităților infracționale din sfera traficului de persoane. Dezvoltarea tehnologică și expansiunea utilizării internetului în viața cotidiană reconceptualizează formele de relaționare socială. Mediul astfel creat de rețelele de socializare, sub auspiciile anonimatului și prin propagarea virală de conținut, devine un spațiu adecvat și propice pentru inițierea și chiar coordonarea de activități infracționale.

Forme de exploatare, din ce în ce mai diversificate, din ce în ce mai complexe și din ce în ce mai dificil de conceptualizat și abordat de către autoritățile judiciare și de cele responsabile cu protecția și asistența victimelor, aduc în prim plan nevoia de reacție anticipativă, flexibilitate acțională și adaptarea serviciilor de asistență acordate victimelor.

Criza statelor europene de a gestiona puternicul flux de migrație dinspre Orientul Mijlociu și din state africane, afectate de conflicte armate sau grupări teroriste, aduce în prim plan capacitatea statelor europene de sprijinire și includere a refugiaților în programe de integrare și azil, dar și de prevenire a actelor infracționale și a problemelor contextuale medicale și socioeconomice în taberele de refugiați și în regiunile europene puternic populate de refugiați.

Traficul de migranți proveniți din regiunile mai sus-menționate a ajuns la cote alarmante în ultimii ani, iar specialiștii în domeniul combaterii migrației ilegale și drepturile omului apreciază că există un risc pentru propensiunea la trafic de persoane, proxenetism, abuz, exploatare. În acest context, autoritățile române responsabile în materia politicilor publice pentru imigrări, drepturile omului și prevenirea infracțiunilor, prin eforturi concentrate, ar putea să aibă o atitudine proactivă de gestionare a situațiilor în eventualitatea intrării și stabilirii unui număr semnificativ de migranți.

Particularitățile sociodemografice ale populației victimelor identificate pot fundamenta orientările antitrafic naționale de prevenire și îmbunătățire a cunoștințelor privind riscul la trafic de persoane, în special când acestea sunt prezentate prin plasarea în contextul național specific, demografic și social al României.

Intensitatea traficului de persoane din perspectivă victimologică

Rata de victimizare națională și locală

Condiția de vulnerabilitate și multitudinea factorilor care contribuie la victimizarea prin trafic de persoane trebuie înțeleasă luând în considerare contextul local și comunitar, individual și familial. Unitatea cea mai la îndemână în acest moment pentru a scoate în evidență amploarea traficului de persoane la nivel local este de raportare a datelor victimologice la populație. Identificarea situației microsociale se poate transpune în concentrarea și direcționarea resurselor antitrafic la nivel local. Astfel, pentru perioada anilor 2012-2016, media ratei de victimizare anuală³ a traficului de persoane la nivel național a fost de 4.33⁴, altfel spus: „În fiecare an, 4 din 100000 de locuitori rezidenți ai României au fost victime ale traficului de persoane”. Numărul victimelor identificate este o unitate de măsură care ne oferă imaginea cantitativă a victimizării, însă rata de victimizare este acea unitate de măsură care raportează acest fenomen social și criminogen la populație, reușind să schimbe percepția dimensiunii naționale, dar și locale a acestei probleme (de exemplu: a se urmări județele Ialomița și Covasna prin compararea pozițiilor în cele două tabele). Cu cât rata de victimizare este mai ridicată, cu atât probabilitatea ca populația să se confrunte cu condiții și factori numeroși de vulnerabilitate este una ridicată.

³ Rata de victimizare este măsurată la un raport de 100.000 de locuitori, Pentru o populație a României raportată de Institutul Național de Statistică prin TEMPO de: 20.095.996 locuitori în 2012, 20.020.074 locuitori în 2013, 19.953.089 locuitori în 2014, 19.870.647 locuitori în 2015, 19.760.314 locuitori în 2016.

⁴ Pentru un număr total de victime, N = 4318.

Ierarhia județelor în funcție de rata de victimizare prin trafic de persoane /minori la o populație de 100000 de locuitori		Ierarhia județelor în funcție de incidență (numărul victimelor identificate în perioada 2012-2016)	
10.04221	Ialomița	Mureș	242
8.824532	Mureș	Bacău	232
8.336767	Covasna	Dolj	220
7.622975	Bacău	Brașov	206
7.482476	Brașov	Constanța	199
7.438797	Olt	Iași	188
7.088112	Galați	Galați	187
6.794861	Sălaj	Timiș	173
6.764523	Dolj	Argeș	159
6.184484	Vaslui	Olt	159
5.893271	Botoșani	Bihor	145
5.821387	Constanța	Ialomița	135
5.407964	Brăila	Prahova	132
5.271911	Argeș	Vaslui	121
5.162727	Giurgiu	Botoșani	119
5.059998	Bihor	Dâmbovița	97
5.005209	Timiș	București	93
4.954666	Mehedinți	Covasna	87
4.908161	Vrancea	Brăila	84
4.903894	Călărași	Teleorman	82

4.819994	Iași	Vrancea	82
4.815012	Tulcea	Sibiu	76
4.463915	Teleorman	Sălaj	75
3.803698	Sibiu	Călărași	74
3.791631	Dâmbovița	Cluj	73
3.641862	Gorj	Giurgiu	72
3.514949	Prahova	Suceava	71
3.378298	Bistrița-Năsăud	Mehedinți	64
3.246142	Caraș-Severin	Arad	63
2.946657	Arad	Gorj	61
2.901472	Vâlcea	Buzău	60
2.718627	Buzău	Hunedoara	54
2.640306	Hunedoara	Neamț	53
2.600555	Alba	Vâlcea	53
2.304692	Neamț	Tulcea	50
2.247114	Suceava	Bistrița-Năsăud	48
2.085531	Cluj	Caraș-Severin	47
1.945471	Maramureș	Maramureș	46
1.91411	Ilfov	Alba	44
1.582435	Satu Mare	Ilfov	41
1.547735	Harghita	Satu Mare	27
1.001121	București	Harghita	24

Gen și vârstă

Dimensiunea preponderent de gen feminin - 69% și riscul crescut la exploatare în trafic sunt confirmate și de o rată ridicată a victimizării raportată în rândul populației rezidente de gen feminin de 5.84 comparativ cu 2.76, rata de victimizare în rândul persoanelor de gen masculin. Altfel spus, în fiecare an, la fiecare 100000 de rezidenți de gen feminin, 6 femei au fost victime ale traficului de persoane și la fiecare 100000 de rezidenți de gen masculin, 3 bărbați au fost victime ale traficului de persoane.

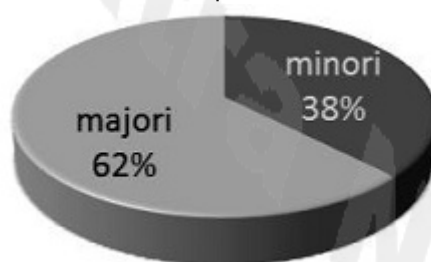

Figura nr. 1. Distribuția victimelor pe vârstă.*)

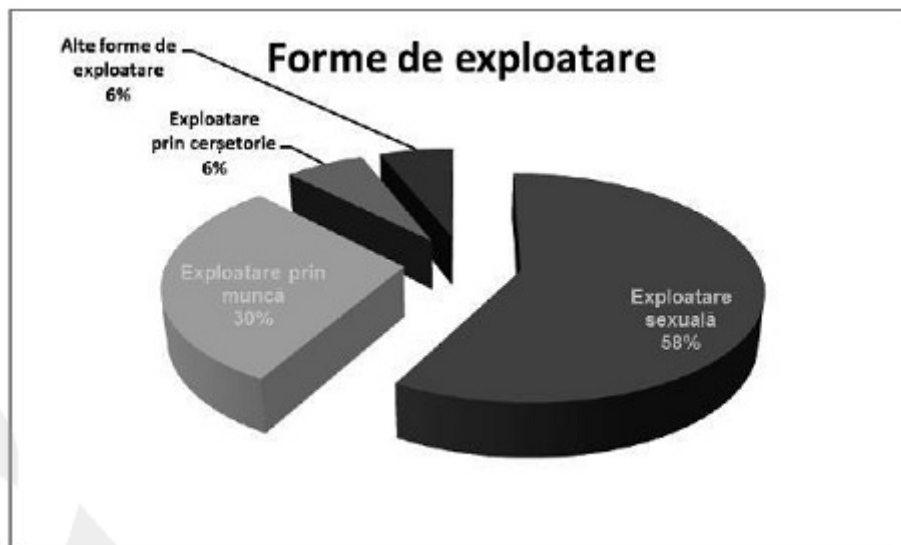
*) Figura nr. 1 este reprodusă în facsimil.

Distribuția victimelor identificate în perioada celor 5 ani analizați prezintă imaginea riscului de exploatare și trafic în continuare ridicat în rândul victimelor minore. Din punct de vedere cantitativ, numărul victimelor adulte a fost mai mare (a se vedea graficul nr. 1), însă, pentru o dimensionare adecvată a problemei, rata de victimizare pe categorii de vârstă în populație schimbă percepția bazată strict pe datele privind victimele. Astfel, pentru fiecare an analizat, media ratei de victimizare a fost de 8.65 în rândul minorilor, comparativ cu 3.33 în rândul adulților. Altfel spus, în fiecare an, la fiecare 100000 de copii rezidenți ai României, 9 copii au fost victime ale traficului de minori și la fiecare 100000 de adulți rezidenți ai României, 3 adulți au fost victime ale traficului de persoane.

Exploatare

Dacă în perioada evaluării post-implementare a Strategiei naționale antitrafic anterioare schimbarea de paradigmă acțională dorită era traficul de persoane în scopul exploatarei prin muncă, în prezent, apreciem necesară nevoia de revenire acțională asupra traficului de persoane în scopul exploatarei sexuale, cu o atenție în rândul minorilor cu vârsta cuprinsă între 13-17 ani și a tinerilor cu vârsta până la 25 de ani.

Numărul victimelor recrutate pe internet sau exploatare prin obligarea la reprezentări pornografice prin intermediul mijloacelor de comunicații tehnologice a crescut în mod constant de la an la an, începând cu 2012. Chiar dacă dimensiunea acestei exploatare nu este una ridicată, atenția trebuie orientată înspre reducerea și prevenirea actelor de exploatare prin utilizarea noilor mijloace tehnologice, majoritatea situațiilor fiind apărute în special în traficul intern.

Tiparul formelor de exploatare*) în trafic pentru această perioadă este exploatarea sexuală. Dacă în perioada strategică anterioară (2006-2010) exista o reorientare a activităților antitrafic către exploatarea prin muncă, ultimii doi ani (2015-2016) readuc în atenție exploatarea sexuală, cu toate formele sale, inclusiv actele pornografice. Exploatarea sexuală are aceleași forme de organizare, indiferent de destinația internă sau externă a acesteia, genul feminin fiind, de regulă, obligat în cele mai multe situații la practicarea prostituției pe stradă sau în locuințe private. Dimensiunea crescută a minorelor exploatare intern, în paralel cu dimensiunea crescută a victimelor femeii adulte (tinere cu vârste cuprinse între 18 și 25 de ani) exploatare extern, este explicată prin modul de operare specific, în care exploatarea internă este folosită ca o perioadă de pregătire a persoanelor care, după împlinirea vârstei de 18 ani, sunt obligate la practicarea prostituției în afara țării.

*) Reprezentarea grafică a formelor de exploatare este reprodusă în facsimil.

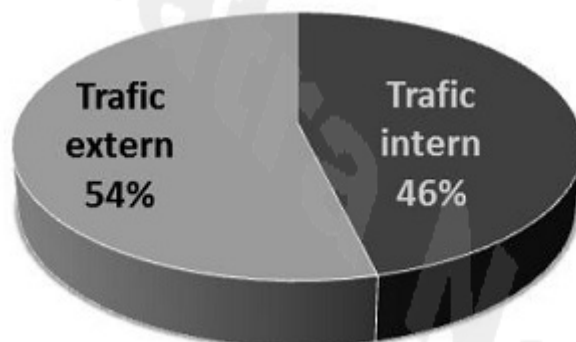

Figura nr. 2. Destinație externă/internă în rândul victimelor identificate în perioada anilor 2012-2016**)

***) Figura nr. 2 este reprodusă în facsimil.

Ponderea traficului intern din totalul de 4.330 victime identificate în toți cei 5 ani a fost, în medie, de 46%, având un minim de 39% înregistrat în anul 2013 și un maxim de 57% înregistrat în 2016.

State precum Germania și Italia au înregistrat un flux de 10% fiecare din totalul victimelor traficului de persoane înregistrate de autoritățile române în perioada 2012-2016. Primele 10 destinații externe ale traficului de persoane cu proveniență română, în ordinea frecvenței înregistrate, au fost:

Germania	442
Italia	432
Spania	305
Grecia	216
Marea Britanie	155
Franța	88
Austria	87
Portugalia	78
Cehia	52
Olanda	46

Cetățeni străini

În această perioadă, România nu se remarcă ca un stat de destinație pentru victime ale traficului de persoane - cetățeni de altă origine decât cea română. În toți anii analizați, 9 victime ale traficului de persoane de altă naționalitate au fost înregistrate în Sistemul integrat de monitorizare și evidență a victimelor traficului de persoane, 6 provenind din Republica Moldova, în timp ce alte trei au fost cetățeni europeni.

III. Priorități, politici și cadru juridic existente

Într-un cadru mai larg, [Programul de Guvernare 2017-2020](#), publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 496 din 29 iunie 2017, prevede la capitolul „Politica de apărare și securitate națională”, în cuprinsul componentei „Politica de apărare - Politica Guvernului privind securitatea națională în perioada 2017-2020”, un obiectiv de tip securitar referitor la: „Contracurarea activităților de criminalitate organizată, îndeosebi cele de contrabandă cu produse puternic accizate sau contrafăcute, trafic de arme, trafic de droguri, trafic de persoane și migrație ilegală, spălarea banilor etc.”, în contextul în care criminalitatea organizată, traficul de persoane, traficul de droguri și contrabanda continuă să constituie unele dintre problemele importante ce pot pune în pericol siguranța internă a României.

Modificări legislative

În ultimii ani, România și-a definitivat progresele în ceea ce privește alinierea la standardele europene în materia prevenirii și combaterii traficului de persoane, având în prezent reglementări naționale conforme cu standardele europene și internaționale.

La data de 1 februarie 2014 a intrat în vigoare [noul Cod penal](#), conform [Legii nr. 187/2012](#) pentru punerea în aplicare a [Legii nr. 286/2009 privind Codul penal](#), care a adus modificări în planul legislativ antitrafic.

[Noul Cod penal](#), așa cum este cunoscut din perioada dezbaterilor, răspunde necesităților practice care de multă vreme reclamau ajustări ale legislației penale, răspunzând și standardelor europene în materie. Mesajul juridic și social al [noului Cod](#) este întemeiat, în primul rând, pe obiectivul reformării politicii punitive, iar abordarea conceptuală cuprinde o revizuire a pedepselor, o ordonare logică prin condensarea legislației (în acest sens o serie de infracțiuni din legi speciale au fost incluse sub forma modificată sau nemodificată în noul Cod), precum și fapte și sancțiuni adaptate realităților actuale.

Conform unei analize referitoare la [Directiva 2011/36/UE](#) a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, precum și de înlocuire a [Deciziei-cadru 2002/629/JAI](#) a Consiliului, s-a constatat că majoritatea dispozițiilor de drept penal material și procesual cuprinse în directivă se regăseau deja în dreptul intern, nepresupunând intervenții majore cu ocazia transpunerii directivei în legislația română.

O altă modificare importantă survenită, cu consecințe în sfera traficului de persoane, este și cea din legislația privind străinii care, prin modificarea [art. 5⁴¹ din Legea nr. 122/2006](#) privind azilul în România, cu modificările și completările ulterioare (modificare intervenită prin [art. I pct. 7 din Legea nr. 331/2015](#) pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul străinilor), include victimele traficului de persoane în categoria persoanelor vulnerabile, dispozițiile legislative din domeniu referitoare la persoanele vulnerabile aplicându-se astfel și victimelor traficului.

Acte normative de referință

A. Viziunea prezentei strategii își propune să corespundă și nevoilor de intervenție identificate prin intermediul diferitelor documente strategice naționale, respectiv [Hotărârea Guvernului nr. 779/2015](#) pentru aprobarea [Strategiei naționale](#) de ordine și siguranță publică 2015-2020, care, în conformitate cu analiza în cadrul COSI - Comitetul permanent pentru securitate internă a propunerilor statelor membre, precum și a raportului SOCTA⁵ 2013, a stabilit printre prioritățile din Ciclu de politici ale Uniunii Europene 2014-2017 și traficul de ființe umane, prioritate avută în vedere și în următorul Ciclu de politici al Uniunii Europene privind criminalitatea organizată și formele grave de criminalitate internațională pentru perioada 2018-2021⁶, astfel că obiectivul specific nr. 1.3 propune activități referitoare la prevenirea și combaterea traficului de persoane, inclusiv prin creșterea nivelului de conștientizare a categoriilor sociale vulnerabile și a gradului de protecție a victimelor traficului de persoane.

⁵ Serious and Organised CrimeThreat Assessment.

⁶ Priorități adoptate de Consiliu în cadrul reuniunii din data de 27 martie 2017, pe baza evaluării amenințărilor criminalității organizate (SOCTA) care a avut loc pe parcursul anului 2016.

B. Principalele instrumente juridice internaționale referitoare la traficul de persoane, ratificate de România, ori care au incidență în sfera traficului de persoane și a drepturilor omului, precum și documentele europene relevante sunt următoarele:

1. [Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității](#) transnaționale organizate, adoptată la New York la 15 noiembrie 2000, ratificată prin [Legea nr. 565/2002](#). România a semnat, la data de 14 decembrie 2000, la Palermo, [Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității](#) transnaționale organizate, precum și cele două protocoale adiționale, adoptate la New York la data de 15 noiembrie 2000: [Protocolul](#) privind prevenirea, reprimarea și pedepsirea traficului de persoane, în special al femeilor și copiilor, precum și [Protocolul](#) împotriva traficului ilegal de migranți pe calea terestră, a aerului și pe mare;

2. [Convenția](#) Consiliului Europei privind lupta împotriva traficului de ființe umane, adoptată la 3 mai 2005, deschisă spre semnare și semnată de România la Varșovia la 16 mai 2005, ratificată prin [Legea nr. 300/2006](#);
 3. [Directiva 2011/36/UE](#) a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, precum și de înlocuire a [Deciziei-cadru 2002/629/JAI](#) a Consiliului;
 4. [Directiva 2012/29/UE](#) a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a [Deciziei-cadru 2001/220/JAI](#) a Consiliului.
- C.** Instrumente internaționale care fac referire explicită la drepturile copilului, traficul de copii și lupta împotriva oricărei forme de exploatare a copiilor:
1. [Convenția](#) cu privire la drepturile copilului, adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 20 noiembrie 1989, ratificată de România prin [Legea nr. 18/1990, republicată](#), cu modificările ulterioare;
 2. [Convenția Organizației Internaționale a Muncii nr. 182/1999](#) privind interzicerea celor mai grave forme ale muncii copiilor și acțiunea imediată în vederea eliminării lor, adoptată la cea de-a 87-a sesiune a Conferinței Generale a Organizației Internaționale a Muncii la Geneva la 17 iunie 1999, ratificată prin [Legea nr. 203/2000](#);
 3. [Protocolul facultativ la Convenția](#) cu privire la drepturile copilului, referitor la vânzarea de copii, prostituția copiilor și pornografia infantilă, semnat la New York la 6 septembrie 2000, ratificat prin [Legea nr. 470/2001](#);
 4. [Convenția](#) Consiliului Europei pentru protecția copiilor împotriva exploatării sexuale și a abuzurilor sexuale, adoptată la Lanzarote la 25 octombrie 2007 și semnată de România la Lanzarote la 25 octombrie 2007, ratificată prin [Legea nr. 252/2010](#).
- D.** Principalele acte normative naționale în domeniul traficului de persoane:
1. [Legea nr. 678/2001](#) privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, cu modificările și completările ulterioare;
 2. [Legea nr. 248/2005](#) privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, cu modificările și completările ulterioare;
 3. [Legea nr. 286/2009 privind Codul penal](#), cu modificările și completările ulterioare;
 4. [Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală](#), cu modificările și completările ulterioare;
 5. [Hotărârea Guvernului nr. 299/2003](#) pentru aprobarea [Regulamentului](#) de aplicare a dispozițiilor [Legii nr. 678/2001](#) privind prevenirea și combaterea traficului de persoane;
 6. [Hotărârea Guvernului nr. 1.238/2007](#) pentru aprobarea [Standardelor naționale](#) specifice pentru serviciile specializate de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane;
 7. [Ordinul ministrului internelor și reformei administrative, al ministrului muncii, familiei și egalității de șanse, al ministrului educației, cercetării și tineretului, al ministrului sănătății publice, al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului, al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și al ministrului justiției nr. 335/2007/ 2.881/2007/1.990/2007/1.072/2007/266/2008/A6.880/2008/409 /C/2008/2.353/C/2008](#) pentru aprobarea Mecanismului național de identificare și referire a victimelor traficului de persoane.
- E.** Acte normative naționale cu referire la traficul de copii, drepturile copilului și lupta împotriva oricărei forme de exploatare a copiilor:
1. [Legea nr. 272/2004](#) privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
 2. [Hotărârea Guvernului nr. 1.443/2004](#) privind metodologia de repatriere a copiilor români neînsoțiți și asigurarea măsurilor de protecție specială în favoarea acestora;
 3. [Hotărârea Guvernului nr. 617/2004](#) privind înființarea și organizarea Comitetului național director pentru prevenirea și combaterea exploatării copiilor prin muncă, cu modificările și completările ulterioare;
 4. [Hotărârea Guvernului nr. 867/2009](#) privind interzicerea muncilor periculoase pentru copii;
 5. [Hotărârea Guvernului nr. 49/2011](#) pentru aprobarea [Metodologiei-cadru](#) privind prevenirea și intervenția în echipă multidisciplinară și în rețea în situațiile de violență asupra copilului și de violență în familie și a [Metodologiei](#) de intervenție multidisciplinară și interinstituțională privind copiii exploatați și aflați în situații de risc de exploatare prin muncă, copiii victime ale traficului de persoane, precum și copiii români migranți victime ale altor forme de violență pe teritoriul altor state.
- F.** Alte instrumente legislative naționale cu incidență în domeniul traficului de persoane:
1. [Legea nr. 156/2000](#) privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
 2. [Legea nr. 416/2001](#) privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare;
 3. [Legea nr. 116/2002](#) privind prevenirea și combaterea marginalizării sociale, cu modificările ulterioare;
 4. [Legea nr. 682/2002](#) privind protecția martorilor, republicată;

5. [Legea nr. 39/2003](#) privind prevenirea și combaterea criminalității organizate, cu modificările ulterioare;
6. [Legea nr. 211/2004](#) privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor, cu modificările și completările ulterioare;
7. [Legea nr. 302/2004](#) privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
8. [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016](#) pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări prin [Legea nr. 120/2018](#);
9. [Legea nr. 95/2006](#) privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
10. [Legea asistenței sociale nr. 292/2011](#), cu modificările și completările ulterioare;
11. [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002](#) privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

IV. Definirea problemei

Constatările obținute în urma analizării modului și gradului de îndeplinire a activităților stabilite în Strategia națională împotriva traficului de persoane pentru perioada 2012-2016, precum și dificultățile întâmpinate pe parcursul perioadei de implementare au reprezentat punctul de plecare pentru definirea problemei de ansamblu în domeniu, respectiv manifestarea în continuare a fenomenului traficului de persoane la un nivel destul de ridicat prin existența unui număr mare de victime, precum și o capacitate relativ restrânsă de răspuns antitrafic.

În legătură cu această problemă centrală au fost identificate o serie de probleme subsecvente, respectiv:

1. Persistența la nivelul societății a unor idei preconcepute și eronate referitoare la victimele traficului de persoane

În ciuda numărului foarte ridicat al campaniilor de informare a populației derulate, traficul de persoane este în continuare asociat cu prejudecăți colective și stereotipuri sociale referitoare la victimă. Adesea, victima este confundată cu o prostituată, menținându-se totodată și opinia conform căreia o persoană merită să suporte consecințele exploatării dacă aceasta nu a dat dovadă de vigilență și precauție în momentul în care a fost recrutată. Aceste idei preconcepute sunt ocazional vehiculate, nu obligatoriu într-o manieră explicită, și de polițiști, procurori, judecători, profesori sau medici, aspect ce poate afecta rezultatele pozitive ale eforturilor antitrafic.

2. Menținerea unei percepții incomplete și incorecte asupra fenomenului traficului de persoane în mass-media

În foarte multe cazuri, mass-media încă se concentrează selectiv asupra fenomenului traficului de persoane, reținând acele fapte și date ce prezintă caracteristicile unei știri de senzație, aspect ce contribuie la promovarea unei imagini incomplete și la perpetuarea unor stereotipuri în ceea ce privește profilul victimei traficului de persoane și modalitățile de exploatare. Prezentarea unor informații inexacte și ambigue referitoare la unele aspecte ale fenomenului traficului de persoane contribuie la realizarea unei comunicări imperfecte a mesajelor antitrafic și astfel la menținerea la un nivel scăzut a gradului de conștientizare și reacție a publicului față de problema traficului.

3. Insuficiența programelor educaționale relevante (educație sexuală, relații de cuplu, educație socială etc.) care să vizeze o pregătire corectă și adaptată specificului societății actuale

Având în vedere caracteristicile curente ale societății, confruntată cu numeroase și complexe provocări, nevoia derulării susținute a unor programe educaționale relevante este din ce în ce mai evidentă. Reducerea gradului de vulnerabilitate asociat categoriilor aflate în situație de risc impune transmiterea către individ a unor idei, cunoștințe, comportamente și atitudini care să poată fi utilizate în viață și în societate. În prezent, lipsa din sistemul educațional a unui număr suficient de programe destinate pregătirii individului pentru diferitele realități sociale este invocată ca fiind una dintre principalele cauze ale pregătirii antivictimale deficitare.

4. Existența unei vulnerabilități crescute la trafic pentru anumite categorii de persoane, în contextul socioeconomic de la nivel național

Nivelul scăzut de trai al populației și lipsa unor oportunități reale de a depăși situațiile de dificultate, pe termen lung, generează sentimente de descurajare/neîncredere în șansele de bunăstare individuală în țară și favorizează migrația. De asemenea, lipsa unor venituri suficiente pentru traiul zilnic împinge persoanele aflate în căutarea unui loc de muncă să își asume riscuri foarte mari, ignorând sau trecând în plan secund măsurile preventive destinate evitării situațiilor periculoase sau vătămătoare.

5. Asumarea parțială a responsabilităților de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane de către instituțiile cu atribuții în domeniu, atât în ceea ce privește reglementarea, cât și în ceea ce privește aplicarea și monitorizarea măsurilor necesare

Confuzia privind instituțiile implicate, rolul și responsabilitățile acestora, adaptarea sau integrarea insuficientă a normelor legislative specifice fiecărei instituții și, mai ales, abordarea/gestionarea problematicei asistenței victimelor traficului de persoane, într-un context mai larg ce vizează și alte categorii de persoane vulnerabile/cu nevoi speciale, sunt factori care determină suprapuneri și lacune pe diferite planuri de intervenție, o coordonare neunitară și un răspuns neadecvat nevoilor existente. Perpetuarea deficiențelor privind organizarea și

funcționarea serviciilor specializate, respectiv numărul redus și existența unor disparități în dezvoltarea acestora la nivel național, este una dintre consecințele care afectează semnificativ durata și calitatea asistenței acordate victimelor traficului de persoane.

6. Dificultatea accesării efective a anumitor drepturi, precum asistență medicală, asistență juridică, despăgubiri civile sau compensație financiară acordată de către stat

Cunoașterea limitată a resurselor existente și a modalităților de aplicare în situații particulare (de către specialiști), gradul redus de aplicabilitate a unor prevederi privind asistența și protecția victimelor traficului de persoane generează acordarea unui sprijin fragmentar victimelor traficului de persoane.

7. Înțelegere limitată a fenomenului traficului de persoane de către profesioniștii din domeniul investigării infracțiunilor de trafic de persoane și trafic de minori

De tot mai multe ori, specialiștii care își desfășoară activitatea în zona investigării infracțiunilor de trafic de persoane și trafic de minori limitează înțelegerea fenomenului traficului la îndeplinirea unor criterii obiective și la aplicarea cu rigurozitate a prevederilor legislative din acest domeniu, aspect care impactează într-un mod negativ derularea actului de justiție, atât prin comportamentul și măsurile care se iau față de victimele acestor infracțiuni, cât și prin activitățile derulate în vederea cercetării infracțiunii. Această limitare coroborată adesea cu prejudecăți legate de victimele traficului de persoane a relevat tot mai mult necesitatea sensibilizării acestei categorii de profesioniști prin însușirea și a perspectivei umane/ victimologice, a consecințelor psihologice pe care săvârșirea acestei infracțiuni le are asupra unei persoane, a conceptelor de revictimizare și victimizare secundară, precum și a identificării victimei traficului de persoane în afara cadrului procesului penal.

8. Capacitate restrânsă de investigare a infracțiunilor de trafic de persoane și trafic de minori din partea autorităților specializate în combaterea fenomenului traficului de persoane

În ultima perioadă, criza tot mai acută a resurselor umane resimțită la nivelul Ministerului Afacerilor Interne, precum și a Ministerului Public (Direcției de investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată și terorism) creează mari dificultăți în gestionarea eficientă a responsabilităților relaționate combaterii fenomenului infracțional al traficului de persoane și a consecințelor generate de evoluția acestuia. Această criză, coroborată cu lipsa unei specializări și pregătiri continue a profesioniștilor rămași în sistem, precum și a unei cooperări eficiente ale structurilor din domenii conexe traficului de persoane, afectează invariabil numărul acțiunilor de urmărire în justiție a traficantilor, precum și profunzimea actului de cercetare și urmărire penală a infracțiunilor de trafic de persoane și trafic de minori.

9. Calitate scăzută a informațiilor diseminate în domeniul traficului de persoane

Colectarea datelor din domeniul traficului de persoane rămâne în continuare un subiect sensibil aflat în atenția instituțiilor cu responsabilități în acest sens, o cât mai bună colectare și interpretare a acestora răsfrângându-se pozitiv atât asupra modului în care sunt orientate eforturile instituțiilor și organizațiilor implicate în prevenirea și combaterea traficului de persoane la nivel național și internațional, dar și a capacității României de a răspunde unor solicitări venite din partea organismelor internaționale. Tendința generală observată este aceea de colectare a unor date incomplete și într-un mod neunitar, această modalitate de colectare alterând, generic vorbind, calitatea informațiilor diseminate în acest domeniu de activitate.

10. Fonduri insuficiente pentru desfășurarea activităților relaționate problematicei traficului de persoane

Pentru o abordare corectă și cuprinzătoare a problematicei traficului de persoane se impune asigurarea unui suport financiar crescut în acest domeniu. Această cerință poate fi realizată prin creșterea bugetului specific alocat instituțiilor cu atribuții în derularea activităților de prevenire a criminalității sau prin intermediul proiectelor internaționale și al programelor de interes național.

11. Resurse umane insuficiente la nivelul instituțiilor publice

Problema resurselor umane este una ce afectează întreg aparatul de stat și nu una specifică domeniului traficului de persoane, însă constituie unul dintre obstacolele importante ce împiedică aducerea la îndeplinire cu succes și într-un mod calitativ a obiectivelor propuse la nivel instituțional/strategic.

12. Cunoașterea limitată a rolului și atribuțiilor instituțiilor cu responsabilități în domeniul traficului de persoane, precum și a prevederilor Mecanismului național de identificare și referire

Cunoștințele incomplete și neclare asupra rolului și atribuțiilor fiecărei instituții implicate în lupta împotriva traficului de persoane, la nivel național, precum și necunoașterea prevederilor Mecanismului național de identificare și referire în rândul responsabililor cu implementarea acestuia generează dificultăți în luarea celor mai eficiente măsuri pentru prevenirea și combaterea traficului de persoane, dar și pentru asistența și protecția acordate victimelor acestui fenomen.

13. Creșterea riscului de săvârșire a infracțiunii de trafic de persoane în contextul crizei migranților

Deși, inițial, România nu reprezenta o țară de destinație pentru fluxurile migratorii provenite dinspre Orientul Mijlociu și statele africane afectate de conflicte armate sau grupări teroriste, tranzitarea României de trei rute

principale de migrație către Europa de Vest, respectiv: ruta estică, ruta est-mediteraneană și ruta Balcanilor de Vest, precum și înăsprirea condițiilor de acordare a azilului în țările în care aceștia își doresc să ajungă determină creșterea probabilității de intrare și stabilire a unui număr tot mai semnificativ de migranți pe teritoriul României. Intensificarea fenomenului migraționist, precum și vulnerabilitatea crescută a populației imigrante conturează astfel cadrul și premisele de manifestare și a unor efecte negative, crescând riscul de săvârșire a infracțiunilor, abuzurilor și exploatarei sub orice formă în rândul membrilor acestei populații și, de asemenea, determină autoritățile române responsabile să dezvolte acele mecanisme și proceduri care să prevină sau chiar să urgenteze identificarea posibilelor victime ale traficului de persoane, cetățeni străini pe teritoriul țării noastre.

14. Continuarea existenței unei ponderi crescute a victimelor de cetățenie română exploatate pe teritoriul altor state

Acest aspect impune îmbunătățirea eforturilor de cooperare internațională din partea tuturor instituțiilor cu responsabilități în lupta împotriva traficului de persoane, în special cu instituțiile din țările de destinație, pentru identificarea celor mai eficiente răspunsuri în vederea prevenirii fenomenului, destructurării rețelelor de traficanți și protejării drepturilor victimelor, dar și pentru îmbunătățirea condițiilor economicosociale ale populației vulnerabile, care reprezintă unul din principalii factori favorizanți ai victimizării cetățenilor români în străinătate.

V. Obiectivele strategiei

Prezenta strategie națională are ca scop reducerea impactului și a dimensiunilor traficului de persoane la nivel național prin prioritizarea și eficientizarea activităților în lupta împotriva acestuia.

Obiective generale

1. Consolidarea și diversificarea demersurilor de prevenire a traficului de persoane
2. Îmbunătățirea calității protecției și asistenței acordate victimelor traficului de persoane în vederea reintegrării sociale
3. Dezvoltarea capacității de investigare a infracțiunilor de trafic de persoane și trafic de minori
4. Creșterea calității informațiilor diseminate privind fenomenul traficului de persoane
5. Dezvoltarea și extinderea procesului de cooperare între actorii relevanți, naționali și internaționali, implicați în lupta împotriva traficului de persoane, precum și dinamizarea eforturilor de acțiune diplomatică de prevenire și combatere a traficului de persoane și de protejare a cetățenilor români în țările de destinație

VI. Principii generale

Activitățile privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și asistența acordată victimelor, desfășurate în conformitate cu obiectivele acestei Strategii naționale, se subsumează, în totalitatea lor, următoarelor principii, a căror respectare este esențială și obligatorie:

1. respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului - toate activitățile desfășurate de instituțiile statului, organizațiile neguvernamentale și alte structuri ale societății civile pentru prevenirea și combaterea traficului de persoane și acordarea asistenței necesare victimelor acestuia se desfășoară cu respectarea prevederilor convențiilor și tratatelor internaționale privind drepturile și libertățile fundamentale ale omului, la care România este parte;
2. principiul respectării și promovării cu prioritate a interesului superior al copilului - interesul superior al copilului va prevala în toate demersurile și deciziile care privesc copiii, întreprinse de autoritățile publice și organismele implicate în realizarea obiectivelor prezentei Strategii naționale;
3. principiul legalității - activitățile pentru realizarea obiectivelor strategice se desfășoară în baza legii și în conformitate cu aceasta;
4. principiul prevenirii - presupune că întreaga activitate desfășurată pentru realizarea obiectivelor strategice trebuie să asigure prevenirea traficului de persoane, atât printr-o bună cooperare între instituțiile și organizațiile implicate, cât și printr-o coordonare unitară a implementării Strategiei naționale;
5. principiul complementarității, transparenței și dialogului social - presupune, pe de o parte, transparența procesului decizional, iar, pe de altă parte, consultarea membrilor societății civile în cadrul acestui proces. Implementarea Strategiei naționale se va face în mod transparent, cu participarea societății civile, alături de instituțiile guvernamentale, în vederea realizării obiectivelor;
6. principiul cooperării - instituțiile și organizațiile implicate în prevenirea și combaterea traficului de persoane și acordarea asistenței victimelor acestuia vor coopera, astfel încât să se asigure o concepție coerentă, integrată asupra problematicei și măsurilor angajate ori planificate, o coordonare adecvată a eforturilor depuse și demersurilor întreprinse;
7. principiul parteneriatului public-privat - presupune cooptarea societății civile în activitățile concrete de implementare a măsurilor de prevenire a traficului de persoane, de oferire a serviciilor de asistență pentru victime, precum și consultarea membrilor societății civile în cadrul procesului decizional;

- 8.** principiul responsabilității - presupune obligația instituțiilor responsabile cu îndeplinirea activităților subsumate realizării obiectivelor prevăzute de Strategia națională, precum și a instituțiilor partenere, de a îndeplini în cea mai bună manieră posibilă sarcinile stabilite;
- 9.** principiul confidențialității - activitățile proprii vor fi date publicității numai în condițiile prevăzute de lege, astfel încât să nu pericliteze bunul mers și finalitatea acestora și nici drepturile și libertățile persoanelor implicate;
- 10.** principiul adaptabilității - presupune ca toate acțiunile antitrafic să fie în conformitate cu nevoile apărute din dinamica fenomenului, cu noile acte normative naționale și internaționale;
- 11.** principiul sustenabilității - presupune alocarea resurselor financiare și umane necesare realizării obiectivelor strategice;
- 12.** principiul subsidiarității - presupune asigurarea luării deciziilor cât mai aproape de cetățean și verificarea permanentă a necesității întreprinderii acțiunilor specifice realizării obiectivelor strategice în lumina posibilităților existente la nivel național, regional sau local;
- 13.** principiul proporționalității - presupune că niciuna dintre acțiunile întreprinse nu trebuie să depășească nivelul necesar pentru realizarea obiectivelor stabilite.

VII. Direcții de acțiune, obiective generale și obiective specifice

VII.1. Prevenirea traficului de persoane

Analiza activităților preventive derulate în perioada 2012-2016, specificul fenomenului traficului de persoane, precum și tendințele actuale ale acestei forme de criminalitate impun continuarea politicilor publice de prevenire a traficului de persoane abordate anterior, urmărindu-se în acest sens o eficientizare cât mai crescută a eforturilor antitrafic din România.

Activitatea de prevenire are în vedere acoperirea unui spectru larg atât din punctul de vedere al principalelor forme de manifestare a acestui fenomen (exploatare sexuală, exploatare prin muncă, obligarea la cerșetorie), cât și din cel al persoanelor vulnerabile, elementul de unitate și de coerență fiind reprezentat de concentrarea mesajului pe riscurile asociate traficului de persoane.

În același timp trebuie ținut cont de faptul că demersurile de prevenire a traficului de persoane nu vizează doar informarea și sensibilizarea grupurilor-țintă, prevenirea impunând și luarea de măsuri sociale, economice și educaționale care să reducă în mod real vulnerabilitatea la trafic.

În acest context, implicarea sectorului privat în susținerea activităților de prevenire poate asigura o eficientizare a demersurilor antitrafic inițiate.

De asemenea, concepția strategică abordată în domeniul prevenirii traficului de persoane urmărește și transpunerea într-o măsură cât mai mare în eforturile antitrafic din România a abordării generale de la nivel internațional și european, propunându-și totodată să corespundă și nevoilor de intervenție identificate prin intermediul diferitelor documente strategice naționale (de exemplu, Strategia națională de ordine și siguranță publică 2015-2020).

Obiectiv general 1: Consolidarea și diversificarea demersurilor de prevenire a traficului de persoane

Obiective specifice:

- 1.1.** Creșterea nivelului de informare a populației în vederea conștientizării implicațiilor traficului de persoane
- 1.2.** Reducerea factorilor de risc ce conduc la victimizare
- 1.3.** Monitorizarea activității operatorilor economici din domeniile profesionale cu fluctuație mare a forței de muncă (construcții, agricultură, exploatarea lemnului, turism etc.)

VII.2. Protecția, asistența și reintegrarea socială a victimelor traficului de persoane

Serviciile de protecție și asistență sunt oferite victimelor traficului de persoane fie în centrele de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane înființate de către stat, fie în centrele sau adăposturile organizațiilor neguvernamentale, în locuințe protejate, în centre de zi, dar și la domiciliul acestora.

Analiza sistemului de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane, în special a centrelor publice, a făcut în anul 2015 obiectul unei analize sistemice, având ca finalitate punerea în evidență a punctelor tari și a celor slabe, atât în ceea ce privește dimensiunea organizatorică, dar, cu deosebire, a capacității de răspuns la nevoile de reintegrare a victimelor în viața socială.

Această analiză a reprezentat un demers impus de nevoia planificării și introducerii unei schimbări substanțiale /consistente, adaptate realității, cu implicarea activă a practicienilor. Concluziile și recomandările evaluării au confirmat și au completat datele existente privind asistența acordată victimelor traficului de persoane, respectiv au contribuit la definirea situației actuale și a nevoii de intervenție, precum și la orientarea acțiunilor specifice.

Obiectiv general 2: Îmbunătățirea calității protecției și asistenței acordate victimelor traficului de persoane în vederea reintegrării sociale

Obiective specifice:

- 2.1.** Consolidarea dialogului interinstituțional și a coordonării asistenței și protecției victimelor traficului de persoane și traficului de minori

2.2. Creșterea capacității sistemului de asistență socială de răspuns la nevoile specifice victimelor traficului de persoane

2.3. Asigurarea asistenței și protecției specifice principalelor categorii de victime identificate

VII.3. Combaterea traficului de persoane

În contextul analizării traficului de persoane ca un fenomen dinamic, sistemul românesc de justiție penală și autoritățile de aplicare a legii sunt față în față cu dificultăți tot mai consistente în registrul prevenirii și controlului fenomenului infracțional al traficului și exploatării persoanelor, sistem provocat să facă față acestei zone obscure de manifestare a criminalității în condiții de limitare crescută a resurselor instituționale angrenate, pe de o parte, și de specializare continuă a criminalității naționale și transfrontaliere, pe de altă parte.

Astfel, construirea unui răspuns național coerent și eficient din partea actorilor cu responsabilități în domeniul combaterii traficului de persoane, prin crearea și dezvoltarea de noi pârghii și mijloace de control, precum și prin adaptarea instrumentelor și tehnicilor de lucru deja folosite apare ca o condiție esențială în asigurarea sustenabilității întregului sistem național antitrafic.

Obiectiv general 3. Dezvoltarea capacității de investigare a infracțiunilor de trafic de persoane și trafic de minori
Obiective specifice:

3.1. Dezvoltarea și consolidarea cunoștințelor și competențelor profesionale prin formarea și pregătirea continuă, necesară și adaptată a specialiștilor din domeniul judiciar antitrafic și a celor din cadrul celorlalte structuri de aplicare a legii

3.2. Creșterea gradului de participare a victimelor traficului de persoane în procesul penal

3.3. Dezvoltarea capacității de utilizare a investigațiilor financiare în cercetarea infracțiunii de trafic de persoane și trafic de minori, precum și în identificarea și urmărirea bunurilor și profiturilor obținute din săvârșirea infracțiunii de trafic de persoane

3.4. Îmbunătățirea tehnicilor și instrumentelor de lucru în scopul optimizării identificării, urmăririi și confiscării bunurilor și profiturilor obținute din comiterea infracțiunii de trafic de persoane/minori

3.5. Dezvoltarea cooperării judiciare dintre structurile din domeniile conexe traficului de persoane ce pot contribui la cercetarea infracțiunilor de trafic de persoane și trafic de minori, la nivel național

3.6. Consolidarea cooperării judiciare internaționale dintre structurile de combatere a criminalității organizate în domeniul traficului de persoane

VII.4. Monitorizarea și evaluarea traficului de persoane și a implementării politicilor

România reușește, prin intermediul actorilor instituționali, să asigure o evaluare cel puțin cantitativă a activităților antitrafic derulate de acestea, prin prezentarea de date referitoare la activitatea specifică. Cu toate acestea, în absența unei abordări unitare a instituțiilor implicate în colectarea, prelucrarea și raportarea datelor, calitatea informațiilor diseminate referitoare la imaginea de ansamblu a fenomenul traficului de persoane în România poate fi serios afectată.

În acest context, colectarea și îmbunătățirea permanentă a modalității de realizare a colectării datelor care să reflecte cât mai fidel realitatea existentă rămân unele dintre activitățile principale aflate în vizorul instituțiilor de profil, acestea aflându-se la baza elaborării, dezvoltării, implementării și eficientizării tuturor demersurilor efectuate în lupta împotriva traficului de persoane.

Obiectiv general 4. Creșterea calității informațiilor diseminate privind fenomenul traficului de persoane
Obiective specifice:

4.1. Îmbunătățirea datelor colectate și a modului de colectare a datelor de către instituțiile cu responsabilități în domeniu

4.2. Îmbunătățirea cunoștințelor referitoare la dimensiunea fenomenului traficului de persoane

VII.5. Cooperare interinstituțională și internațională

Deși în acțiunile de cooperare sunt întâlnite „variații”, puse adesea pe seama birocrățiilor sau a relațiilor uneori neconsolidate, cultivarea cooperării într-un mod autentic și consecvent în cazurile de trafic de persoane a determinat, în bună măsură, beneficii remarcabile, atât pentru victime, cât și pentru acțiunile antitrafic ale instituțiilor și organizațiilor de profil, crescând astfel eficiența întregului proces de lupta împotriva traficului de persoane.

Fără a pierde din vedere obstacolele, întârzierile, dificultățile sau insuccesele înregistrate, este tot mai evident faptul că reușitele contabilizate în domeniul antitrafic au fost posibile ca efect al modului în care actorii implicați au înțeles să pună în act cooperarea formală și informală dintre structurile responsabile, de la nivel național și internațional.

Astfel, în contextul extern actual al apariției tot mai multor noi și complexe amenințări la adresa securității interne a Uniunii Europene și, implicit, a României, criza migranților, terorismul, evoluția formelor de radicalizare și instabilitatea în plan regional, aspecte ce determină creșterea numărului situațiilor de risc în care sunt implicați cetățeni români aflați pe teritoriul țărilor predilecte pentru traficul de persoane, se impune asigurarea unui nivel ridicat de cunoaștere și înțelegere a condițiilor și premiselor pentru care aceste state devin atractive și, de

asemenea, consolidarea colaborării bilaterale a României cu diferite state, precum și în cadrul mecanismelor și formatorilor de cooperare regională și europeană.

În plan intern, parteneriatul puternic între instituțiile publice, syndicate, patronate și organizații neguvernamentale rămâne pilonul de bază pentru desfășurarea unitară, coordonarea și evaluarea activităților de prevenire și combatere a fenomenului traficului de persoane

Obiectiv general 5. Dezvoltarea și extinderea procesului de cooperare între actorii relevanți, naționali și internaționali, implicați în lupta împotriva traficului de persoane, precum și dinamizarea eforturilor de acțiune diplomatică de prevenire și combatere a traficului de persoane și de protejare a cetățenilor români în țările de destinație

Obiective specifice:

5.1. Consolidarea cooperării dintre instituțiile relevante cu responsabilități în prevenirea și combaterea traficului de persoane și în oferirea de asistență și protecție victimelor traficului de persoane

5.2. Diversificarea colaborării în domeniul traficului de persoane între instituțiile publice, societatea civilă și reprezentanții sectorului privat

5.3. Dezvoltarea relațiilor de cooperare internațională cu instituții similare din străinătate, organizații și organisme internaționale sau instituții/organisme ale Uniunii Europene

5.4. Aprofundarea cooperării cu statele de destinație în scopul coordonării acțiunilor și eforturilor de prevenire și descurajare a traficului de persoane și al asistenței acordate cetățenilor români

5.5. Continuarea politicii de atragere a fondurilor externe nerambursabile

VIII. Rezultatele strategiei

Obiectiv general 1. Consolidarea și diversificarea demersurilor de prevenire a traficului de persoane

Rezultat: Creșterea eficienței demersurilor preventive prin accentuarea măsurilor de reducere a vulnerabilității în plan social, economic și educațional

Obiectiv general 2. Îmbunătățirea calității protecției și asistenței acordate victimelor traficului de persoane în vederea reintegrării sociale

Rezultat: Calitate și eficiență crescute ale serviciilor de asistență acordate victimelor traficului de persoane

Obiectiv general 3. Dezvoltarea capacității de investigare a infracțiunilor de trafic de persoane și trafic de minori

Rezultat: Nivel crescut de profesionalism al specialiștilor care desfășoară activități de cercetare, urmărire penală și condamnare a traficantilor

Obiectiv general 4. Creșterea calității informațiilor diseminate privind fenomenul traficului de persoane

Rezultat: Grad crescut al calității informațiilor diseminate

Obiectiv general 5. Dezvoltarea și extinderea procesului de cooperare între actorii relevanți, naționali și internaționali, implicați în lupta împotriva traficului de persoane, precum și dinamizarea eforturilor de acțiune diplomatică de prevenire și combatere a traficului de persoane și de protejare a cetățenilor români în țările de destinație

Rezultat: Mecanism funcțional de cooperare, la nivel național și internațional, între actorii relevanți implicați în prevenirea și combaterea traficului de persoane și în oferirea de asistență și protecție victimelor traficului de persoane, precum și grad crescut de protecție a cetățenilor români aflați în țările de destinație

IX. Rezultatele acțiunilor

Obiectiv general 1. Consolidarea și diversificarea demersurilor de prevenire a traficului de persoane

Rezultate:

- a)** nivel ridicat al cunoștințelor deținute de populație/grupuri de risc/categorii profesionale referitoare la fenomenul traficului de persoane;
- b)** grad crescut de conștientizare a populației cu privire la cauzele și consecințele traficului de persoane;
- c)** grad crescut al capacității de autoprotecție a persoanelor din grupurile vulnerabile;
- d)** reducerea vulnerabilității la trafic prin măsuri economice, sociale și educaționale;
- e)** campanii/proiecte/inițiative de prevenire implementate, naționale, regionale sau locale, adresate grupurilor țintă;
- f)** asigurarea unui grad înalt de respectare a normelor legale privind condițiile de muncă, salarizare, sănătate și securitate.

Obiectiv general 2. Îmbunătățirea calității protecției și asistenței acordate victimelor traficului de persoane în vederea reintegrării sociale

Rezultate:

- a)** capacitate crescută de coordonare integrată a măsurilor de asistență a victimelor traficului de persoane;
- b)** capacitate crescută de acordare de asistență specializată victimelor traficului de persoane;
- c)** asistență și protecție adaptată situației specifice și nevoilor individuale.

Obiectiv general 3. Dezvoltarea capacității de investigare a infracțiunilor de trafic de persoane și trafic de minori

Rezultate:

- a) specialiști instruiți în investigarea infracțiunilor de trafic de persoane și trafic de minori;
- b) grad crescut de identificare a victimelor traficului și de intervenție a specialiștilor din structurile de combatere a crimei organizate, precum și a profesioniștilor din celelalte structuri de aplicare a legii, în cazurile de trafic de persoane;
- c) capacitate crescută de lucru cu victimele traficului de persoane, prin creșterea gradului de empatie și înțelegere a perspectivei umane;
- d) grad crescut de participare a victimelor traficului de persoane în procesul penal;
- e) capacitate crescută de probare a faptelor de trafic de persoane și trafic de minori, precum și de identificare și urmărire a produsului infracțional;
- f) nivel crescut de recuperare a prejudiciului rezultat din comiterea infracțiunii de trafic de persoane și trafic de minori;
- g) grad crescut de cooperare la nivel național în vederea creșterii capacității de investigare a infracțiunilor de trafic de persoane și trafic de minori;
- h) utilizarea activă a instrumentelor de cooperare judiciară internațională.

Obiectiv general 4. Creșterea calității informațiilor diseminate privind fenomenul traficului de persoane

Rezultate:

- a) mod unitar și comparabil de măsurare și interpretare a datelor;
- b) cunoașterea evoluției fenomenului traficului de persoane;
- c) cunoașterea consecințelor noilor prevederi legislative în domeniul traficului de persoane.

Obiectiv general 5. Dezvoltarea și extinderea procesului de cooperare între actorii relevanți, naționali și internaționali, implicați în lupta împotriva traficului de persoane, precum și dinamizarea eforturilor de acțiune diplomatică de prevenire și combatere a traficului de persoane și de protejare a cetățenilor români în țările de destinație

Rezultate:

- a) răspuns național antitrafic eficient, coerent și transparent;
- b) canale active de comunicare și cooperare la nivel global în domeniul prevenirii și combaterii traficului de persoane;
- c) calitate crescută a activităților antitrafic desfășurate de către actorii relevanți în parteneriat;
- d) răspuns coordonat și eficient al autorităților din statele de origine și destinație în vederea reducerii traficului de persoane;
- e) calitate crescută a activităților antitrafic finanțate prin intermediul fondurilor externe nerambursabile.

X. Indicatori

Obiectiv general 1

Indicatori:

- a) număr de campanii/proiecte/inițiative de prevenire implementate;
- b) număr de beneficiari ai campaniilor/proiectelor/inițiativelor de prevenire;
- c) număr de articole/emisiuni având ca temă traficul de persoane promovate de mass-media;
- d) număr de programe de formare profesională a persoanelor din grupurile vulnerabile.

Obiectiv general 2

Indicatori:

- a) mecanism de monitorizare și coordonare a implementării măsurilor de asistență și protecție;
- b) număr de servicii specializate dezvoltate;
- c) număr de victime care beneficiază de servicii specializate;
- d) categoriile de servicii accesate de victimele traficului de persoane;
- e) durata și calitatea programelor de asistență.

Obiectiv general 3

Indicatori:

- a) număr de cursuri de specializare, instruire și de formare a profesioniștilor din domeniul antitrafic și din structurile de aplicare a legii realizate;
- b) program de coordonare a victimelor în procesul penal îmbunătățit;
- c) număr de cooperări cu structuri din domeniul financiar realizate;

- d) număr de soluții implementate în scopul optimizării identificării și urmăririi bunurilor și profiturilor obținute din comiterea infracțiunii de trafic de persoane;
- e) număr de cooperări cu structuri din domenii conexe traficului de persoane;
- f) număr de cooperări cu structuri internaționale din domeniul antitrafic.

Obiectiv general 4

Indicatori:

- a) cadru conceptual privind modul unitar și comparabil de măsurare și interpretare a datelor propus;
- b) rapoarte de evaluare a fenomenului la nivel național realizate;
- c) analiză de impact asupra noilor prevederi legislative în domeniul traficului de persoane (noul Cod penal, noul Cod de procedură penală) realizată.

Obiectiv general 5

Indicatori:

- a) număr de parteneriate încheiate în vederea desfășurării de activități în domeniul prevenirii și combaterii traficului de persoane;
- b) număr de activități desfășurate în parteneriat de către actorii relevanți în domeniul traficului de persoane;
- c) numărul activităților desfășurate în vederea dezvoltării dialogului, a coordonării pe teme ale agendei europene, a continuării proiectelor deja inițiate/identificarea de noi oportunități de cooperare, precum și promovarea intereselor României în cadrul organizațiilor internaționale;
- d) număr de activități desfășurate în vederea prevenirii și combaterii traficului de persoane pe relația cu țările de destinație;
- e) număr proiecte și parteneriate aflate în implementare cu fonduri externe nerambursabile.

XI. Implicații pentru buget

Resursele financiare necesare implementării Strategiei naționale provin, în principal, din:

- a) fonduri de la bugetul de stat, alocate fiecărui minister și fiecărei instituții cu competențe în implementarea Strategiei naționale, programate multianual;
- b) fonduri stabilite la nivelul Uniunii Europene pentru gestionarea traficului de persoane și desfășurarea de activități antitrafic;
- c) fonduri externe nerambursabile puse la dispoziție de finanțatori europeni sau internaționali;
- d) donații și sponsorizări oferite/acceptate în condițiile legii.

XII. Implicații juridice

În plan legislativ se impune evaluarea actelor normative incidente domeniului prevenirii și combaterii traficului de persoane, demersurile legislative urmărind cu precădere clarificarea competențelor și responsabilităților structurilor cu atribuții în materie, corelarea domeniilor subsecvente, precum și euroconformizarea cu actele europene aferente.

Inițiativele legislative de modificare și/sau completare a unor acte normative de nivel superior (legi, ordonanțe ale Guvernului) și a celor de nivel inferior (hotărâri ale Guvernului, precum și ordine și instrucțiuni ale ministrului afacerilor interne) se vor realiza conform planurilor legislative anuale, fundamentate pe baza noilor oportunități reieșite din Strategia națională.

XIII. Proceduri de monitorizare, evaluare

Cadrul organizatoric necesar implementării, monitorizării și evaluării Strategiei naționale presupune colaborarea tuturor instituțiilor implicate și interesate pentru a pune în aplicare, într-un mod eficient, direcțiile de acțiune, obiectivele generale și obiectivele specifice prevăzute în prezenta strategie.

În vederea realizării activităților prevăzute în Planul de acțiune și în scopul asigurării atingerii obiectivelor Strategiei se înființează Comitetul de monitorizare a implementării strategiei. Acesta va fi format din reprezentanți la nivel decizional ai instituțiilor implicate (secretar de stat, inspector general, director) și va fi coordonat la nivel de secretar de stat de către Ministerul Afacerilor Interne. Secretariatul Comitetului va fi asigurat de Agenția Națională împotriva Traficului de Persoane.

Pentru obținerea de informații privind stadiul/modul de implementare a Strategiei naționale, precum și a rezultatelor pe care atingerea obiectivelor acesteia le va produce, monitorizarea va urmări două direcții:

- a) monitorizarea implementării strategiei. Această direcție furnizează informații privind modul de implementare a acțiunilor menționate în cadrul strategiei. În acest sens vor fi elaborate, de către fiecare instituție care desfășoară activități de prevenire și combatere a traficului de persoane, de asistență și reintegrare a victimelor, rapoarte de monitorizare periodice în care vor prezenta modul de îndeplinire a sarcinilor asumate prin planurile de acțiuni pentru implementarea Strategiei naționale. Rapoartele de monitorizare vor fi transmise semestrial Agenției Naționale împotriva Traficului de Persoane sau la solicitarea acesteia;
- b) monitorizarea atingerii obiectivelor. Această direcție furnizează informații privind rezultatele concrete obținute în activitatea fiecărei instituții cu responsabilități în domeniul luptei împotriva traficului de persoane. În acest sens,

rezultatele monitorizării vor consta în identificarea stadiului îndeplinirii obiectivelor, rezultatelor fiecărei activități măsurate cu ajutorul indicatorilor de performanță stabiliți și descriși în planurile de acțiune pentru implementarea strategiei, compararea rezultatelor obținute cu rezultatele estimate, precum și încadrarea în termenele stabilite. Pentru asigurarea obținerii de informații relevante, complete și într-un mod unitar, Comitetul va desemna o echipă de monitorizare formată din reprezentanți, la nivel de experți, ai instituțiilor implicate care va elabora, în acest sens, chestionare de monitorizare și va efectua vizite de evaluare.

Rapoartele echipei de monitorizare vor evidenția progresul înregistrat în îndeplinirea obiectivelor Strategiei naționale și, după caz, motivele îndeplinirii parțiale sau neîndeplinirii obiectivelor și vor cuprinde concluzii și recomandări privind posibile măsuri de îmbunătățire a procesului de implementare, respectiv propuneri de îmbunătățire/revizuire a obiectivelor propuse, propuneri de soluții pentru remedierea situațiilor constatate, măsuri de corecție astfel încât evoluția indicatorilor să fie cea scontată.

În cadrul procesului de monitorizare și evaluare, Comitetul va analiza modul de realizare a sarcinilor asumate de către fiecare instituție și va stabili măsurile ce se impun în vederea atingerii obiectivelor Strategiei.

La finalul perioadei de implementare a planurilor de acțiune, Comitetul va realiza o evaluare a rezultatelor obținute raportate la obiectivele stabilite.

Evaluarea finală a implementării Strategiei naționale împotriva traficului de persoane, realizată de Comitet, va fi prezentată Guvernului României.

XIV. Instituții responsabile

La nivel național, principalele instituții ce desfășoară activități de prevenire și combatere a traficului de persoane, dar și de asistență și reintegrare a victimelor sunt următoarele:

A. Ministerul Afacerilor Interne, prin structurile de specialitate:

1. Agenția Națională împotriva Traficului de Persoane este structura de specialitate în domeniul prevenirii, monitorizării și evaluării fenomenului traficului de persoane din România. Rolul Agenției Naționale împotriva Traficului de Persoane este de coordonare, evaluare și monitorizare la nivel național a modului în care instituțiile statului implementează politicile în domeniul traficului de persoane, precum și a celor din domeniul protecției și monitorizării asistenței acordate victimelor acestuia.

2. Inspectoratul General al Poliției Române și unitățile corespondente din teritoriu sunt structuri ale Ministerului Afacerilor Interne, ce desfășoară activități investigative și de cercetare penală pe linia traficului de persoane, prin intermediul ofițerilor de poliție judiciară anume desemnați ce își desfășoară activitatea în cadrul Direcției de combatere a criminalității organizate, precum și, atunci când se impune, asigură măsuri de protecție a victimelor prin intermediul ofițerilor din cadrul Oficiului Național pentru Protecția Martorilor.

3. Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, cu unitățile subordonate, este structura din cadrul Ministerului Afacerilor Interne care desfășoară activități pe linia prevenirii ieșirii ilegale din România a cetățenilor români minori, posibile victime ale traficului de persoane, având totodată și responsabilități de identificare și referire a victimelor traficului de persoane.

4. Inspectoratul General pentru Imigrări este structura specializată, cu personalitate juridică, organizată în subordinea Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuțiile ce îi sunt date prin lege pentru implementarea politicilor României în domeniile migrației, azilului și al integrării străinilor, precum și a legislației relevante în aceste domenii. Cu privire la lupta împotriva traficului de persoane, Inspectoratului General pentru Imigrări îi revin următoarele sarcini: acordarea unui drept de ședere sau a tolerării rămânerii pe teritoriul național, în condițiile prevăzute de lege, pentru cetățeni străini victime ale traficului; la solicitarea scrisă a autorităților competente, cazarea străinilor victime ale traficului de persoane în centrele special amenajate ale Inspectoratului General pentru Imigrări; diseminarea către structurile competente în domeniul combaterii traficului de persoane a datelor și informațiilor obținute în activitatea specifică curentă.

5. Instituția prefectului, instituție publică cu personalitate juridică, ce este organizată și funcționează sub conducerea prefectului, reprezentantul Guvernului pe plan local care conduce serviciile publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din subordinea Guvernului, organizate la nivelul unităților administrativ-teritoriale.

B. Ministerul Justiției

C. Ministerul Muncii și Justiției Sociale, ca minister de sinteză și de coordonare a aplicării strategiilor și politicilor Guvernului în domeniul muncii, familiei, egalității de șanse, protecției sociale și protecției drepturilor copilului, are obligația de a asigura, prin serviciile și instituțiile sale, precum și prin structurile teritoriale ale acestora, cadrul normativ și instituțional în vederea prevenirii situațiilor de risc privind populația în ansamblu, prin măsuri care vizează protecția și securitatea socială, în vederea diminuării riscurilor privind categoriile vulnerabile ale populației, prin strategii și programe sectoriale, precum și în vederea asistenței și protecției sociale a victimelor, în scopul recuperării și reintegrării sociale a acestora. Aceste responsabilități se realizează inclusiv prin

coordonarea și îndrumarea metodologică a activității direcțiilor generale de asistență socială și protecția copilului, care funcționează în subordinea consiliilor județene și a consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București, și respectiv a serviciilor publice de asistență socială, care funcționează în subordinea consiliilor locale.

1. Prin preluarea în cadrul ministerului a funcțiilor și atribuțiilor Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, responsabilitățile Ministerului Muncii și Justiției Sociale în domeniul prevenirii traficului de minori și asistenței victimelor copii se exercită în principal prin Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție. Aceste responsabilități sunt relaționate misiunii globale a ministerului în domeniul protecției și promovării drepturilor copilului la nivel național și sunt concretizate prin următoarele atribuții specifice:

asigurarea cadrului normativ privind organizarea și funcționarea serviciilor de prevenire și a serviciilor specializate pentru protecția, reabilitarea și reintegrarea socială a copiilor victime ale oricăror forme de violență, inclusiv traficul de copii, precum și a cadrului metodologic privind prevenirea și intervenția multidisciplinară și interinstituțională în domeniul traficului de copii; asigurarea activităților prevăzute de lege în vederea repatrierii, protecției și monitorizării post-repatriere a copiilor români aflați neînsoțiți pe teritoriul altor state și a copiilor victime ale traficului de minori; monitorizarea respectării drepturilor copilului pe teritoriul României.

2. Autoritatea Națională pentru Protecția Persoanelor cu Dizabilități este organ de specialitate al administrației publice centrale, în subordinea Ministerului Muncii și Justiției Sociale, și coordonează la nivel central activitățile de protecție și promovare a drepturilor persoanelor cu dizabilități, elaborează politicile, strategiile și standardele în domeniul protecției și promovării drepturilor persoanelor cu dizabilități, asigură urmărirea aplicării reglementărilor din domeniul propriu și controlul activităților de protecție și promovare a drepturilor persoanelor cu dizabilități.

3. Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, prin măsurile active de stimulare a ocupării forței de muncă, asigură egalitatea de șanse pe piața muncii tuturor categoriilor de persoane aflate în căutarea unui loc de muncă și în special persoanelor care prezintă dificultăți de inserție pe piața muncii (femei, victime al traficului de persoane, persoane cu handicap, persoane de etnie romă etc.). Pentru persoanele cu risc ridicat de a fi traficate, Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă dezvoltă programe de informare privind piața muncii și drepturile angajaților, programe de formare profesională, precum și de informare a operatorilor economici pentru angajarea acestora cu prioritate.

4. Inspekția Muncii, organ de specialitate al administrației publice centrale, în subordinea Ministerului Muncii și Justiției Sociale, exercită atribuții de autoritate de stat în domeniul relațiilor de muncă și securității și sănătății în muncă și controlează aplicarea unitară a dispozițiilor legale, în domeniile sale de competență în unitățile din sectorul public, mixt, privat, precum și la alte categorii de angajatori. În domeniul relațiilor de muncă, activitatea de control este structurată pe următoarele direcții: identificarea angajatorilor care folosesc munca nedeclarată; depistarea cazurilor de nerespectare a celorlalte acte normative care reglementează activitatea relațiilor de muncă; identificarea și eliminarea formelor de exploatare a muncii copilului; respectarea prevederilor legale referitoare la: încadrarea în muncă a cetățenilor străini, protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, egalitatea de șanse între femei și bărbați.

D. Ministerul Educației Naționale are atribuții în prevenirea traficului de persoane în rândul copiilor și tinerilor, precum și în asigurarea serviciilor de consiliere și reintegrare școlară a victimelor.

E. Ministerul Afacerilor Externe, instituție a cărei activitate se răsfrânge atât în sfera cooperării interne, cât și internaționale, are atribuții, în calitate de partener, atât în domeniul prevenirii traficului de persoane, cât și în domeniul acordării de asistență consulară cetățenilor români victime sau potențiale victime ale traficului de persoane (inclusiv asigurarea condițiilor pentru repatrierea victimelor traficului de persoane), întocmirii unor date statistice în materie în vederea transmiterii acestora către instituțiile interesate, la solicitarea acestora (de exemplu, o listă cu statele care prezintă potențial asupra aspectului traficului de persoane).

F. Ministerul Sănătății organizează, în cadrul comunităților vulnerabile, campanii de informare și educare referitoare la bolile cu transmitere sexuală și participă la desfășurarea de campanii de informare a opiniei publice asupra cauzelor, riscurilor și consecințelor traficului de persoane.

G. Ministerul Public, prin Direcția de investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată și terorism, este structura cu personalitate juridică, specializată în combaterea infracțiunilor de criminalitate organizată și terorism, competentă să efectueze urmărirea penală pentru infracțiunile prevăzute în [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016](#), aprobată cu modificări prin [Legea nr. 120/2018](#), și în legile speciale, infracțiuni în care se circumscriu și infracțiunile de trafic de persoane, precum și să conducă, supravegheze și controleze actele de cercetare penală efectuate din dispoziția procurorului de către organele de poliție judiciară.

H. Consiliul Superior al Magistraturii, în virtutea rolului său de garant al independenței justiției, furnizează date statistice cu privire la cauzele aflate pe rolul instanțelor și parchetelor care au ca obiect infracțiunile de trafic de persoane, precum și date privind numărul confiscărilor dispuse și valoarea bunurilor confiscate.

I. Printre celelalte instituții/autorități ce pot avea responsabilități în sfera traficului de persoane, implicate, în calitate de responsabil sau partener, în implementarea Strategiei naționale împotriva traficului de persoane 2018-2022, enumerăm și:

Agenția Națională de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate din cadrul Ministerului Justiției
 Agenția Națională de Administrare Fiscală din cadrul Ministerului Finanțelor Publice
 Agenția Națională pentru Egalitate de Șanse între Femei și Bărbați din cadrul Ministerului Muncii și Justiției Sociale
 Agenția Națională pentru Programe de Sănătate din cadrul Ministerului Sănătății
 Agenția Națională pentru Romi
 Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării
 Direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului din cadrul consiliilor județene
 Direcția generală învățământ universitar din cadrul Ministerului Educației Naționale
 Direcțiile de asistență socială/Serviciile publice de asistență socială din cadrul consiliilor locale
 Direcția politici servicii sociale din cadrul Ministerului Muncii și Justiției Sociale
 Ministerul Culturii și Identității Naționale
 Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice
 Ministerul Finanțelor Publice
 Ministerul pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenoriat
 Ministerul pentru Românii de Pretutindeni
 Ministerul Tineretului și Sportului
 Ministerul Turismului
 Organizația Internațională pentru Migrație
 Unitatea Centrală de Analiza Informațiilor din cadrul Ministerului Afacerilor Interne
 Uniunea Națională a Barourilor din România

Anexa nr. 2

PLAN NAȚIONAL din 31 octombrie 2018

de acțiune 2018-2020 pentru implementarea Strategiei naționale împotriva traficului de persoane pentru perioada 2018-2022

Notă

Aprobat prin [Hotărârea Guvernului nr. 861 din 31 octombrie 2018](#), publicat în Monitorul oficial, Partea I, nr. 949 din 9 noiembrie 2018.

PREVENIREA TRAFICULUI DE PERSOANE				
Obiectiv general 1: Consolidarea și diversificarea demersurilor de prevenire a traficului de persoane				
Obiectiv specific 1.1: Creșterea nivelului de informare a populației în vederea conștientizării implicațiilor traficului de persoane				
Activitate	Indicatori	Termen	Responsabili /Parteneri	Resurse
Organizarea și desfășurarea unor evenimente cu ocazia Zilei europene de luptă împotriva traficului de persoane	Număr de activități de informare desfășurate Număr de beneficiari/participanți	Anual	Responsabili: ANITP Parteneri: MAE MRP ONG	Buget ANITP Buget MAE Buget MRP Buget ONG Finanțare externă nerambursabilă
Dezvoltarea și implementarea, inclusiv în mediul online, de campanii/proiecte/inițiative de informare și sensibilizare privind fenomenul traficului de persoane și riscurile la care sunt expuse victimele acestuia	Număr de campanii/proiecte /inițiative de prevenire derulate Număr de beneficiari Număr de materiale informativ-preventive diseminate	Anual	Responsabili: ANITP MEN MTS Parteneri: MAE MRP MMJS prin ANOFM IGPR IGPF IGI DGASPC ONG	Buget ANITP Buget MEN Buget MTS Buget MAE Buget MRP Buget ANOFM Buget IGPR Buget IGPF Buget IGI Buget DGASPC Buget ONG Finanțare externă nerambursabilă
			Responsabili: MT MMACA ANITP	Buget MT Buget MMACA Buget ANITP Buget ANOFM

Implementarea de campanii/proiecte/inițiative de prevenire care au în vedere reducerea cererii care favorizează traficul de persoane	Număr de campanii/proiecte /inițiative de prevenire derulate Număr de beneficiari	Anual	Parteneri: MMJS prin ANOFM ONG	Buget ONG Finanțare externă nerambursabilă
Implementarea de campanii/proiecte/inițiative de informare în rândul comunităților românești din străinătate	Număr de campanii/proiecte /inițiative de informare derulate Număr de beneficiari Număr de materiale informative diseminate	Anual	Responsabili: MAE MRP Parteneri: ANITP MMJS prin ANOFM ONG	Buget MAE Buget MRP Buget ANITP Buget ANOFM Buget ONG Finanțare externă nerambursabilă
Formarea cadrelor didactice în vederea derulării de activități de informare a părinților și copiilor cu privire la riscurile traficului de persoane	Număr de sesiuni de formare Număr de cadre didactice participante	Anual	Responsabili: MEN Parteneri: ANITP IGPR DGASPC ONG	Buget MEN Buget ANITP Buget IGPR Buget DGASPC Buget ONG Finanțare externă nerambursabilă
Derularea de activități de informare și consiliere a părinților și elevilor asupra consecințelor traficului de persoane	Număr de activități de informare și consiliere desfășurate Număr de beneficiari/participanți	Anual	Responsabili: MEN Parteneri: ANITP IGPR DGASPC ONG	Buget MEN Buget ANITP Buget IGPR Buget DGASPC Buget ONG Finanțare externă nerambursabilă
Încurajarea participării mass-mediei la promovarea mesajelor de informare a publicului cu privire la traficul de persoane/traficul de minori	Număr de articole publicate în presă Număr de emisiuni tv/radio difuzate Număr de difuzări ale spoturilor video/radio	Permanent	Responsabili: ANITP MEN MAE MRP MTS MMACA MT Parteneri: IGPR IGPF IGI MMJS prin ANOFM Instituția prefectului ONG	Bugetele instituțiilor responsabile Buget ONG Finanțare externă nerambursabilă
Obiectiv specific 1.2: Reducerea factorilor de risc ce conduc la victimizare				
Activitate	Indicatori	Termen	Responsabili /Parteneri	Resurse
Desfășurarea de activități educative în zona educației nonformale destinate elevilor din învățământul preuniversitar și studenților din învățământul universitar	Număr de activități educative desfășurate Număr de beneficiari/participanți	Anual	Responsabili: MEN Parteneri: ONG	Buget MEN Buget ONG Finanțare externă nerambursabilă
Dezvoltarea unor activități de reducere a abandonului școlar în rândul copiilor și tinerilor	Număr de copii și tineri beneficiari ai măsurilor de reducere a abandonului școlar	Permanent	Responsabili: MEN Parteneri: ONG	Buget MEN Buget ONG Finanțare externă nerambursabilă
Organizarea de cursuri de formare profesională a persoanelor din grupurile sociale vulnerabile și aplicarea de măsuri de stimulare a operatorilor economici care angajează victime ale traficului	Număr de persoane cuprinse în programele de formare profesională organizate Numărul operatorilor economici beneficiari ai măsurilor de stimulare Număr de persoane angajate ca urmare a implementării măsurilor cuprinse în programul de ocupare	Anual	Responsabili: MMJS prin ANOFM MFP Parteneri: ONG	Buget ANOFM Buget ONG Finanțare externă nerambursabilă
			Responsabili: DGASPC	Buget DGASPC

Identificarea la nivelul fiecărei comunități locale a copiilor cu risc de traficare și acordarea formelor de sprijin prevăzute de lege	Număr de copii aflați în situație de risc identificați Număr de copii beneficiari ai măsurilor de sprijin	Permanent	Consiliile locale /Serviciul public de asistență socială Parteneri: ONG	Buget consilii locale Buget ONG
Dezvoltarea de campanii/proiecte pentru prevenirea discriminării grupurilor de risc	Numărul campaniilor/proiectelor implementate Număr de materiale de campanie elaborate și diseminate	Anual	Responsabili: MMJS prin ANES ANR CNCD Parteneri: ONG	Buget ANES Buget ANR Buget CNCD Buget ONG Finanțare externă nerambursabilă
Obiectiv specific 1.3: Monitorizarea activității operatorilor economici din domeniile profesionale cu fluctuație mare a forței de muncă (construcții, agricultură, exploatarea lemnului, turism etc.)				
Activitate	Indicatori	Termen	Responsabili /Parteneri	Resurse
Efectuarea de controale periodice în vederea prevenirii sau identificării situațiilor de trafic de persoane în scopul exploatarei prin muncă	Număr de controale efectuate Număr de angajatori verificați Numărul posibilelor cazuri de trafic constatate și sesizate IGPR	Semestrial	Responsabili: MMJS prin IM Parteneri: IGPR	Buget IM Buget IGPR
PROTECȚIA, ASISTENȚA ȘI REINTEGRAREA SOCIALĂ A VICTIMELOR TRAFICULUI DE PERSOANE				
Obiectiv general 2: Îmbunătățirea calității protecției și asistenței acordate victimelor traficului de persoane în vederea reintegrării sociale				
Obiectiv specific 2.1: Consolidarea dialogului interinstituțional și a coordonării asistenței și protecției victimelor traficului de persoane și traficului de minori				
Activitate	Indicatori	Termen	Responsabili /Parteneri	Resurse
Constituirea unui grup de lucru pentru monitorizarea implementării măsurilor de protecție și asistență a victimelor traficului de persoane și traficului de minori	Grup de lucru constituit Regulament de organizare și funcționare elaborat	Iunie 2019	Responsabili: ANITP MAI - IGI, IGPR MMJS, ANPDCA, ANES, ANPD, ANOFM MS MJ MAE ANR Parteneri: ONG OIM	Nu este cazul.
Organizarea unor întâlniri periodice ale grupului de lucru pentru stabilirea și dezbaterile priorităților de intervenție, în baza normelor existente, a cazurilor evidențiate de practică și a recomandărilor adresate României	Număr întâlniri organizate Listă probleme identificate și dezbătute Listă măsuri stabilite	Trimestrial	Responsabili: ANITP Grup de lucru constituit: MAI - IGI, IGPR MMJS, ANPDCA, ANES, ANPD, ANOFM MS MJ MAE ANR Parteneri: ONG OIM	Buget ANITP
Elaborarea și promovarea unor instrucțiuni privind integrarea și aplicarea unitară a prevederilor referitoare la asistența și protecția victimelor	Instrucțiuni elaborate și transmise către instituțiile responsabile cu aplicarea	Septembrie 2019	Responsabili: ANITP Grup de lucru constituit: MAI - IGI, IGPR MMJS, ANPDCA, ANES, ANPD, ANOFM MS MAE ANR Parteneri: ONG	Nu este cazul.
			Responsabili: ANITP	

Monitorizarea și evaluarea implementării instrucțiunilor elaborate	Rapoarte de monitorizare și evaluare elaborate Listă de concluzii și recomandări	Trimestrial	Grup de lucru constituit: MAI - IGI, IGPR MMJS, ANPDCA, ANES, ANPD, ANOFM MS MJ MAE ANR Parteneri: ONG	Nu este cazul.
Evaluarea cadrului de reglementări legislative existent și identificarea nevoilor de amendare și completare a acestuia în vederea bugetării măsurilor de protecție și asistență a victimelor traficului de persoane aflate în situații de urgență	Raport privind oportunitatea amendării și completării cadrului legislativ existent în vederea bugetării măsurilor de protecție și asistență a victimelor traficului de persoane aflate în situații de urgență Soluții propuse în vederea bugetării măsurilor de protecție și asistență a victimelor traficului de persoane aflate în situații de urgență, precum și metodologia de aplicare a acestora.	Septembrie 2019	Responsabili: MAI - ANITP, IGI MMJS prin ANPDCA, ANPD MFP MJ Parteneri: ONG	Nu este cazul.
Obiectiv specific 2.2: Creșterea capacității sistemului de asistență socială de răspuns la nevoile specifice victimelor traficului de persoane				
Activitate	Indicatori	Termen	Responsabili /Parteneri	Resurse
Analiza modului de funcționare a centrelor și a locuințelor protejate pentru victimele traficului de persoane, înființate prin Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, cu modificările și completările ulterioare, și identificarea de soluții în vederea asigurării accesului victimelor traficului de persoane la servicii specializate, cu modificările și completările ulterioare	Analiză realizată Soluții de asigurare a accesului victimelor traficului de persoane la servicii, identificate și implementate	Ianuarie 2019	Responsabili: MMJS prin ANPDCA, ANES, ANPD MDRAP Parteneri: ANITP Consilii județene	Nu este cazul.
Instruirea continuă a personalului de specialitate din cadrul sistemului de asistență socială cu privire la principiile de lucru cu victimele traficului de persoane	Număr de sesiuni organizate Număr specialiști instruiți Listă teme abordate	Semestrial	Responsabili: ANITP Parteneri: MMJS, ANPDCA, ANES, ANPD DGASPC SPAS/DAS	Buget ANITP Buget MMJS, ANPDCA, ANES, ANPD, Buget consilii locale
Organizarea unor întâlniri periodice, la nivel județean, pentru dezbaterile modalităților specifice de intervenție în cazurile de trafic de persoane identificate	Raport privind situația cazurilor identificate și a modalităților de intervenție elaborat și transmis către ANITP	Trimestrial	Responsabili: CR ANITP /echipe interinstituționale antitrafic județene Parteneri: ONG	Buget ANITP
Obiectiv specific 2.3: Asigurarea asistenței și protecției specifice principalelor categorii de victime identificate				
Activitate	Indicatori	Termen	Responsabili /Parteneri	Resurse
Dezvoltarea unor indicatori de monitorizare și evaluare a implementării procedurilor cuprinse în cadrul MNIR (îmbunătățit)	Indicatori elaborați Rapoarte de monitorizare și evaluare	Iunie 2019 Anual	Responsabili: ANITP/Instituțiile responsabile cu implementarea MNIR Parteneri:	Nu este cazul.
Analiza periodică și, după caz, adaptarea măsurilor de intervenție în cazurile de trafic de minori	Raport privind concluzii și recomandări Măsuri ajustate	Semestrial	Responsabili: ANPDCA Parteneri: ANITP ONG	Buget ANPDCA Buget ANITP Buget ONG
			Responsabili: ANITP IGI	Buget ANITP Buget IGI

Analiza periodică și, după caz, adaptarea măsurilor de intervenție în funcție de prezența unor vulnerabilități specifice	Raport privind concluzii și recomandări Măsuri ajustate	Semestrial	MMJS prin ANES, ANPD, ANOFM MS ANR Parteneri: ONG	Buget ANES, ANPD, ANOFM Buget MS Buget ANR Buget ONG
COMBATERICA TRAFICULUI DE PERSOANE				
Obiectiv general 3: Dezvoltarea capacității de investigare a infracțiunilor de trafic de persoane și trafic de minori				
Obiectiv specific 3.1: Dezvoltarea și consolidarea cunoștințelor și competențelor profesionale prin formarea și pregătirea continuă, necesară și adaptată a profesioniștilor din domeniul judiciar antitrafic și a celor din cadrul celorlalte structuri de aplicare a legii				
Activitate	Indicatori	Termen	Responsabili /Parteneri	Resurse
Organizarea de cursuri de specializare pentru dezvoltarea tacticii de investigare a infracțiunilor de trafic de persoane și trafic de minori a specialiștilor din cadrul structurilor de combatere a criminalității organizate	Număr de cursuri organizate Număr de polițiști formați /specializați	Anual	Responsabili: IGPR Parteneri:	Buget IGPR
Introducerea în programele de formare continuă a polițiștilor de la nivelul structurilor de combatere a criminalității organizate și a celorlalte structuri de aplicare a legii a unor teme privind identificarea, referirea, evaluarea de risc, repatrierea, acordarea perioadei de reflecție, asistența și protecția victimelor traficului, precum și a altor aspecte privind perspectiva victimologică a traficului de persoane	Curriculă realizată	Februarie 2019	Responsabili: IGPR IGPF Parteneri: ANITP	Nu este cazul.
Introducerea în curricula realizată de INM pentru formarea auditorilor de justiție și a magistraților a unor noțiuni referitoare la identificarea, evaluarea de risc, referirea, asistența și protecția acordate victimelor traficului de persoane, precum și aspecte referitoare la perspectiva victimologică, victimizarea secundară, revictimizare și consecințele psihologice ale victimizării prin trafic de persoane	Curriculă realizată Număr auditori de justiție informați	Anual	Responsabili: CSM - INM Parteneri:	Nu este cazul.
Instruirea profesioniștilor din diverse structuri care pot intra în contact cu victimele traficului de persoane cu privire la prevederile Mecanismului național de identificare și referire	Număr de instruiți realizate Număr de profesioniști instruiți	Semestrial	Responsabili: ANITP Parteneri: DIICOT IGI IM MS MEN MJ DGASPC ONG	Buget ANITP Buget DIICOT Buget IGI Buget IM Buget MS Buget MEN Buget MJ Buget consilii locale Buget ONG
Organizarea de cursuri de sensibilizare a specialiștilor cu responsabilități în sfera combaterii traficului de persoane (polițiști, procurori, judecători, avocați), luând în considerare și aspecte privind perspectiva de gen	Număr de întâlniri organizate Număr de specialiști participanți la întâlniri	Anual	Responsabili: ANITP Parteneri: ONG ANES DIICOT DCCO MJ UNBR	Buget ANITP Buget ONG Buget ANES Buget DIICOT Buget DCCO Buget MJ Buget UNBR
Organizarea de sesiuni în vederea promovării și extinderii standardelor și bunelor practici de audiere a minorilor victime ale traficului de persoane	Număr de sesiuni realizate Număr de persoane instruite	Iunie 2020	Responsabili: DIICOT DCCO CSM Parteneri: ONG INM	Proiect - finanțare externă nerambursabilă
Obiectiv specific 3.2: Creșterea gradului de participare a victimelor traficului de persoane în procesul penal				
Activitate	Indicatori	Termen	Responsabili /Parteneri	Resurse
Îmbunătățirea programului de coordonare a victimelor traficului de persoane în procesul penal existent	Program de coordonare îmbunătățit	Iunie 2019	Responsabili: ANITP Parteneri: DIICOT DCCO IGJR IGPR - Oficiul Național pentru Protecția Martorului	Proiect - finanțare externă nerambursabilă

			MJ IGI IGPF	
Organizarea de sesiuni de instruire a lucrătorilor din instituțiile cu responsabilități în implementarea programului de coordonare a victimelor traficului de persoane în procesul penal cu privire la prevederile programului de coordonare îmbunătățit	Număr de sesiuni realizate Număr de lucrători instruiți	Ianuarie 2020	Responsabili: ANITP Parteneri: DIICOT DCCO IGJR MJ IGI IGPF	Proiect - finanțare externă nerambursabilă
Obiectiv specific 3.3: Dezvoltarea capacității de utilizare a investigațiilor financiare în cercetarea infracțiunii de trafic de persoane și trafic de minori, precum și în identificarea și urmărirea bunurilor și profiturilor obținute din săvârșirea infracțiunii de trafic de persoane				
Activitate	Indicatori	Termen	Responsabili /Parteneri	Resurse
Identificarea structurilor ce pot fi implicate în derularea de investigații financiare și stabilirea unei modalități de cooperare	Structuri identificate și modalitatea de cooperare agreeată	Iulie 2019	Responsabili: DIICOT DCCO Parteneri: MFP	Nu este cazul.
Realizarea de întâlniri periodice cu specialiști din domeniul investigațiilor financiare în scopul schimbului de bune practici și al dezbaterii modalităților de acțiune în cazurile concrete de trafic de persoane și trafic de minori identificate	Număr de întâlniri realizate Număr de participanți	Permanent	Responsabili: DIICOT DCCO Parteneri:	Buget DIICOT Buget DCCO
Realizarea de sesiuni de formare a polițiștilor/procurorilor privind utilitatea și complementaritatea investigațiilor financiare în optimizarea rezultatelor investigative	Număr de sesiuni realizate Număr de polițiști/procurori instruiți	Anual	Responsabili: DIICOT DCCO Parteneri:	Buget DIICOT Buget DCCO
Realizarea de schimb de bune practici cu structuri financiare din țările de tranzit și țările de destinație	Schimb de bune practici realizat	Permanent	Responsabili: DIICOT DCCO Parteneri:	Buget DIICOT Buget DCCO
Obiectiv specific 3.4: Îmbunătățirea tehnicilor și instrumentelor de lucru în scopul optimizării identificării, urmăririi și confiscării bunurilor și profiturilor obținute din comiterea infracțiunii de trafic de persoane/minori				
Activitate	Indicatori	Termen	Responsabili /Parteneri	Resurse
Stabilirea principalelor obstacole în identificarea, urmărirea și confiscarea bunurilor și profiturilor obținute din comiterea infracțiunii de trafic de persoane/minori și propuneri pentru surmontarea obstacolelor identificate	Obstacole identificate Soluții propuse	Decembrie 2019	Responsabili: DCCO DIICOT MJ Parteneri:	Proiect - finanțare externă nerambursabilă
Implementarea soluțiilor propuse pentru surmontarea obstacolelor constatate în identificarea, urmărirea și confiscarea bunurilor și profiturilor obținute din comiterea infracțiunii de trafic de persoane/minori	Soluții implementate	Iunie 2020	Responsabili: DIICOT DCCO CSM MJ Parteneri:	Buget DIICOT Buget DCCO Buget CSM Buget MJ
Realizarea de sesiuni de instruire cu privire la administrarea bunurilor indisponibilizate	Număr de sesiuni realizate Număr de participanți	Anual	Responsabili: DIICOT DCCO Parteneri: ANABI	Buget ANABI
Obiectiv specific 3.5: Dezvoltarea cooperării judiciare dintre structurile din domeniile conexe traficului de persoane ce pot contribui la cercetarea infracțiunilor de trafic de persoane și trafic de minori, la nivel național				
Activitate	Indicatori	Termen	Responsabili /Parteneri	Resurse
Identificarea principalelor structuri din domeniile conexe traficului de persoane ce pot fi atrase în vederea creării unei echipe multidisciplinare și stabilirii unui mod de cooperare	Domenii conexe identificate Structuri identificate din domeniile conexe Mod de cooperare stabilit	Ianuarie 2019	Responsabili: DIICOT Parteneri:	Nu este cazul.
Crearea unei echipe multidisciplinare de investigare aflate în coordonarea procurorului de caz	Echipa multidisciplinară realizată	Septembrie 2019	Responsabili: DIICOT Parteneri: IGPR ANAF	Nu este cazul.
Obiectiv specific 3.6 Consolidarea cooperării judiciare internaționale dintre structurile de combatere a criminalității organizate în domeniul traficului de persoane				

Activitate	Indicatori	Termen	Responsabili /Parteneri	Resurse
Cooperarea cu Europol și Eurojust în vederea identificării activităților comune ce pot fi desfășurate pentru derularea cu operativitate a tragerii la răspundere a traficantilor responsabili de săvârșirea unor infracțiuni de trafic de persoane sau trafic de minori pe teritoriul Europei	Număr investigații comune desfășurate (JIT) Număr de participări la întâlniri operative/de coordonare organizate de Eurojust/Europol	Permanent	Responsabili: DIICOT DCCO Parteneri:	Nu este cazul.
Realizarea schimbului de date cu instituțiile de aplicare a legii de la nivel european și din afara Europei (Europol, Interpol, SELEC, Eurojust etc.)	Număr de informări diseminate prin canalele de cooperare polițienească avute la dispoziție Număr de cereri de asistență internațională primite din partea partenerilor externi	Permanent	Responsabili: DIICOT DCCO Parteneri:	Nu este cazul.
MONITORIZAREA ȘI EVALUAREA TRAFICULUI DE PERSOANE ȘI A IMPLEMENTĂRII POLITICILOR				
Obiectiv general 4: Creșterea calității informațiilor diseminate privind fenomenul traficului de persoane				
Obiectiv specific 4.1: Îmbunătățirea datelor colectate și a modului de colectare a datelor de către instituțiile cu responsabilități în domeniu				
Activitate	Indicatori	Termen	Responsabili /Parteneri	Resurse
Organizarea unor întâlniri periodice de lucru în scopul adaptării și îmbunătățirii colectării datelor cu relevanță în domeniul traficului de persoane, deținute de instituții în raport cu atribuțiile specifice privind prevenirea, combaterea și asistența victimelor	Număr de întâlniri efectuate Rezultate ale întâlnirilor realizate	Anual	Responsabili: ANITP CSM DCCO IGI DIICOT Parteneri: M M J S , ANPDCA, IM	Buget ANITP
Actualizarea permanentă a indicatorilor potrivit evoluției fenomenului	Număr de indicatori actualizați, modificați, eliminați	Permanent	Responsabili: ANITP CSM DCCO IGI DIICOT Parteneri: M M J S , ANPDCA, IM	Nu este cazul.
Adaptarea sistemelor de colectare a datelor la specificațiile traficului (SIMEV, ECRIS, SIMISC etc.)	Număr de adaptări realizate	Permanent	Responsabili: ANITP CSM DCCO IGI DIICOT Parteneri: M M J S , ANPDCA, IM	Buget ANITP Buget CSM Buget DIICOT Buget DCCO Buget IGI Buget MMJS - ANPDCA, IM
Obiectiv specific 4.2: Îmbunătățirea cunoștințelor referitoare la dimensiunea fenomenului traficului de persoane				
Activitate	Indicatori	Termen	Responsabili /Parteneri	Resurse
Realizarea de studii/analize/cercetări cu privire la evoluția fenomenului	Studii/analize/cercetări efectuate	Anual	Responsabili: ANITP IGPR - DCCO, UCAI Parteneri: ONG-uri	Buget ANITP Buget IGPR - DCCO, UCAI Buget ONG Finanțare externă nerambursabilă
COOPERARE INTERINSTITUȚIONALĂ ȘI INTERNAȚIONALĂ				
Obiectiv general 5: Dezvoltarea și extinderea procesului de cooperare între actorii relevanți, naționali și internaționali, implicați în lupta împotriva traficului de persoane, precum și dinamizarea eforturilor de acțiune diplomatică de prevenire și combatere a traficului de persoane și de protecție a cetățenilor români în țările de destinație				
Obiectiv specific 5.1: Consolidarea cooperării dintre instituțiile relevante cu responsabilități în prevenirea și combaterea traficului de persoane și în oferirea de asistență și protecție victimelor traficului de persoane				
Activitate	Indicatori	Termen	Responsabili /Parteneri	Resurse
			Responsabili: DCCO Parteneri: ANITP	

Reorganizarea GIL pentru coordonarea și evaluarea măsurilor de prevenire și combatere a traficului de persoane	Modificarea Hotărârii Guvernului nr. 299/2003 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a dispozițiilor Legii nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane	Octombrie 2019	MJ MAE MP MMJS MEN MDRAP MS MTS MCIN MRP ANPDCA	Nu este cazul.
Organizarea întâlnirilor periodice ale Comitetului național director pentru prevenirea și combaterea exploatarei copiilor prin muncă (CND)	Număr de întâlniri desfășurate	Semestrial	Responsabili: ANDPCA Parteneri: Guvern MMJS MS MEN MAI - ANITP, IGPR ONG	Buget ANPDCA
Organizarea de întâlniri ale echipelor interinstituționale antitrafic județene	Număr de întâlniri desfășurate	Permanent	Responsabili: Instituția prefectului Parteneri: ANITP Autorități publice locale Instituții guvernamentale ONG	Buget instituția prefectului Buget ANITP Buget instituții locale Buget ONG
Organizarea de întâlniri ale echipelor interinstituționale locale (județene/de sector) pentru prevenirea și combaterea exploatarei copiilor prin muncă (EIL)	Număr de întâlniri desfășurate Număr de rapoarte aprobate de DGASPC și trimise la MMJS - ANPDCA	Permanent	Responsabili: DGASPC Parteneri: ANITP Autorități publice locale Instituții guvernamentale ONG	Buget consilii locale Buget ANITP Buget ONG
Instruirea/Informarea continuă a actorilor implicați în prevenirea, combaterea și oferirea de asistență și protecție victimelor traficului de persoane	Număr de sesiuni de instruire /informare organizate Număr de lucrători instruiți /informați	Permanent	Responsabili: ANITP DCCO Parteneri: IGPR IGPF IGI DIICOT MS MAE MEN MJ ONG	Buget ANITP Buget IGPR Buget IGPF Buget IGI Buget DIICOT Buget MS Buget MAE Buget MEN Buget MJ Buget ONG Finanțare externă nerambursabilă
Obiectiv specific 5.2: Diversificarea colaborării în domeniul traficului de persoane între instituțiile publice, societatea civilă și reprezentanții sectorului privat				
Activitate	Indicatori	Termen	Responsabili /Parteneri	Resurse
Încheierea de protocoale de colaborare/parteneriate/planuri de acțiune între instituțiile guvernamentale și reprezentanți ai societății civile (ONG, syndicate, asociații etc.) implicate în domeniul luptei împotriva traficului de persoane	Număr de protocoale de colaborare/parteneriate/planuri de acțiune încheiate	Permanent	Responsabili: ANITP MAE MRP MEN MS MMACA MT MTS Parteneri: ONG	Buget ANITP Buget MAE Buget MRP Buget MEN Buget MS Buget MMACA Buget MT Buget MTS Buget ONG
			Responsabili: ANITP MRP MEN MS MMACA	Buget ANITP Buget MRP Buget MEN Buget MS Buget MMACA

Dezvoltarea de parteneriate public-privat	Număr de parteneriate încheiate	Permanent	MT MTS Parteneri: Societăți comerciale private	Buget MT Buget MTS Buget societăți comerciale private
Informarea categoriilor profesionale din rândul furnizorilor de servicii care pot veni în contact cu victimele traficului (notari publici, transportatori de persoane, personal hotelier etc.)	Număr de acțiuni de informare Număr de beneficiari	Anual	Responsabili: ANITP Parteneri: MS - ANPS ONG	Buget ANITP Buget MS - ANPS Buget ONG Finanțare externă nerambursabilă

Obiectiv specific 5.3:

Dezvoltarea relațiilor de cooperare internațională cu instituții similare din străinătate, organizații și organisme internaționale sau instituții/organisme ale UE

Activitate	Indicatori	Termen	Responsabili /Parteneri	Resurse
Participare la activitățile de cooperare internațională cu instituții similare din străinătate, organizații și organisme internaționale sau instituții/organisme ale UE	Număr de întâlniri	Permanent	Responsabili: MAE ANITP IGPR DIICOT MJ Parteneri:	Buget MAE Buget ANITP Buget IGPR Buget DIICOT Buget MJ

Obiectiv specific 5.4:

Aprofundarea cooperării cu statele de destinație în scopul coordonării acțiunilor și eforturilor de prevenire și descurajare a traficului de persoane și al asistenței acordate cetățenilor români

Activitate	Indicatori	Termen	Responsabili /Parteneri	Resurse
Dezvoltarea parteneriatelor cu statele de destinație ale traficului de persoane	Număr de întâlniri desfășurate Număr documente semnate	Permanent	Responsabili: ANITP MAE Parteneri: IGPR DIICOT MJ ONG	Buget MAE Buget ANITP Buget IGPR Buget DIICOT Buget MJ Buget ONG
Instruirea diplomaților români cu privire la aspecte ce țin de problematica traficului de persoane, precum și angrenarea acestora în activitățile de informare și descurajare a traficului în țările de destinație, în cooperare cu instituții și organizații din aceste țări	Număr de diplomați instruiți Număr activități de prevenire în cooperare cu instituțiile și organizațiile din țările de destinație realizate	Permanent	Responsabili: MAE ANITP Parteneri:	Buget MAE Buget ANITP

Obiectiv specific 5.5:

Continuarea politicii de atragere a fondurilor externe nerambursabile

Activitate	Indicatori	Termen	Responsabili /Parteneri	Resurse
Implementarea cu succes a proiectelor aflate în derulare	Numărul proiectelor și parteneriatelor aflate în implementare	Permanent	Responsabili: ANITP IGPR DIICOT Parteneri: ONG	Buget ANITP Buget IGPR Buget DIICOT Buget ONG Finanțare externă nerambursabilă
Elaborarea și fundamentarea propunerilor de proiecte	Număr propuneri de proiecte elaborate	Permanent	Responsabili: ANITP IGPR DIICOT Parteneri: ONG	Buget ANITP Buget IGPR Buget DIICOT Buget ONG Finanțare externă nerambursabilă

Lista abrevierilor utilizate în text

ANABI	Agencia Națională de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate
ANAF	Agencia Națională de Administrare Fiscală
ANES	Agencia Națională pentru Egalitate de Șanse între Femei și Bărbați
ANITP	Agencia Națională împotriva Traficului de Persoane
ANOFM	Agencia Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă
ANPD	Autoritatea pentru Protecția Persoanelor cu Dizabilități
ANPDCA	Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție
ANPS	Agencia Națională pentru Programe de Sănătate

ANR	Agencia Națională pentru Romi
CNCD	Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării
CSM	Consiliul Superior al Magistraturii
CR ANITP	Centrul Regional ANITP
DCCO	Direcția de combatere a criminalității organizate
DGASPC	Direcția generală de asistență socială și protecția copilului
DIICOT	Direcția de investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată și terorism
DAS	Direcția de asistență socială
EUROPOL	Oficiul European de Poliție
EUROJUST	Organ al Uniunii Europene instituit în scopul consolidării luptei împotriva formelor grave de criminalitate
GIL	Grup interministerial de lucru
IGI	Inspectoratul General pentru Imigrări
IGPF	Inspectoratul General al Poliției de Frontieră
IGPR	Inspectoratul General al Poliției Române
IM	Inspeția Muncii
INM	Institutul Național al Magistraturii
INTERPOL	Organizația Internațională de Poliție Criminală
IPJ	Inspectoratul de poliție județean
MAE	Ministerul Afacerilor Externe
MAI	Ministerul Afacerilor Interne
MEN	Ministerul Educației Naționale
MFP	Ministerul Finanțelor Publice
MDRAP	Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice
MJ	Ministerul Justiției
MMACA	Ministerul pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenariat
MMJS	Ministerul Muncii și Justiției Sociale
MNIR	Mecanism Național de Identificare și Referire
MP	Ministerul Public
MRP	Ministerul pentru Românii de Pretutindeni
MS	Ministerul Sănătății
MT	Ministerul Turismului
MTS	Ministerul Tineretului și Sportului
MCIN	Ministerul Culturii și Identității Naționale
OIM	Organizația Internațională pentru Migrație
ONG	Organizație neguvernamentală
SELEC	Centrul de Aplicare a Legii în Sud-Estul Europei
SPAS	Serviciul Public de Asistență Socială
UCAI	Unitatea Centrală de Analiza Informațiilor
UE	Uniunea Europeană
UNBR	Uniunea Națională a Barourilor din România
